

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XV legislatura · tercer període · sèrie C · número 286

Comissió de Transició Ecològica

Sessió 11, dimecres 9 de juliol de 2025

Presidència de l'I. Sr. Cristòfol Gimeno Iglesias

TAULA DE CONTINGUT

Dossier

Sollicituds de compareixença

356-00841/15, 356-00842/15, 356-00847/15, 356-00853/15, 356-00858/15 i 356-00860/15 5

Compareixences

357-00333/15 i 357-00334/15 5

Compareixences

357-00500/15 i 357-00501/15 23

Proposta de resolució sobre un nou pla forestal i l'aplicació d'una única llei estatal de forests

250-00447/15 44

Proposta de resolució sobre la protecció de l'Olla del Rei, de Castelldefels

250-00456/15 48

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduïx només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Transcripció i correcció: CPSL
Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)
0213-7992 (sèrie C)
DL: B-3.468-1982

www.parlament.cat

Sessió 11 de la CTE

La sessió de la Comissió de Transició Ecològica (CTE) s'obre a les tres de la tarda i dos minuts. Presideix Cristòfol Gimeno Iglesias, acompanyat del vicepresident, Dani Cornellà Detrell, i del secretari, Ignasi Prat i Sarri. Assisteix la Mesa el lletrat Ramon Eudald Torrents Munt.

Hi són presents José Ignacio Aparicio Ciria, Francesc Jesús Becerra Ramírez, Manel Ezquerro Tomàs, Conchi Jiménez Cruz i Andrea Zapata Alfonso, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Mercè Esteve i Pi, Jordi Munell i Garcia i Salvador Vergés i Tejero, pel G. P. de Junts; Jordi Albert i Caballero, Montse Bergés i Saura, Juli Fernández Olivares i Ruben Wagensberg Ramon, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; Eva García Rodríguez i Manuel Reyes López, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; Mónica Lora Cisquer, pel G. P. de VOX en Cataluña, i Lluís Mijoler Martínez, pel G. P. Comuns.

Assisteix a aquesta sessió l'alcaldeessa de l'Ajuntament de l'Armentera, Cèlia Garbí Lamich; el vicepresident de l'Associació Stop Macroparc Eòlic Marí i representant de la plataforma No al Plemcat; Jordi Ponjoan del Molino; el responsable d'incidència institucional de Renovem-nos, Enric Pardo Cifuentes, acompanyat del coordinador de campanyes, Sergi Nuss Girona, i el CEO i cofundador de X1 Wind, Àlex Raventós Agustí, acompanyat del CTO i cofundador, Carlos Casanovas Bermejo.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Sol·licitud de compareixença d'una representació del Grup d'Estudi i Protecció dels Ecosistemes Catalans davant la Comissió de Transició Ecològica perquè informi sobre les energies renovables i la promoció de nous espais naturals a la Terra Alta (tram. 356-00841/15). Lluís Mijoler Martínez, del Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

2. Sol·licitud de compareixença d'una representació de Terra Alta Viva davant la Comissió de Transició Ecològica perquè informi sobre les energies renovables i la promoció de nous espais naturals a la Terra Alta (tram. 356-00842/15). Lluís Mijoler Martínez, del Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

3. Sol·licitud de compareixença de Marc Castellnou, bomber expert en ecologia forestal de l'Institut Forestal Europeu i president del Consell Assessor de la Fundació Pau Costa, davant la Comissió de Transició Ecològica perquè informi sobre la gestió forestal insuficient i l'increment del risc d'incendis (tram. 356-00847/15). Mònica Sales de la Cruz, del Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

4. Sol·licitud de compareixença de Jordi Rabat, fundador d'Energy Tools i expert en energia, davant la Comissió de Transició Ecològica perquè exposi la seva visió de la transició energètica a Catalunya (tram. 356-00853/15). Mònica Sales de la Cruz, del Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

5. Sol·licitud de compareixença del secretari de Transició Ecològica davant la Comissió de Transició Ecològica perquè informi sobre les compensacions ecològiques previstes en el projecte d'ampliació de l'aeroport de Barcelona - el Prat del juny de 2025 (tram. 356-00858/15). Dani Cornellà Detrell, del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

6. Sol·licitud de compareixença de Montserrat Termes, presidenta del Comitè d'Experts sobre el Canvi Climàtic, davant la Comissió de Transició Ecològica perquè informi sobre els pressupostos de carboni (tram. 356-00860/15). Dani Cornellà Detrell, del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, Lluís Mijoler Martínez, del Grup Parlamentari Comuns, Montse Bergés i Saura, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

7. Compareixença de l'alcaldeessa de l'Armentera davant la Comissió de Transició Ecològica per a informar sobre la plataforma d'R+D+I en energies marines de Catalunya (Plemcat) (tram. 357-00333/15).

8. Compareixença de Jordi Ponjoan del Molino, en representació de la plataforma No al Plemcat, davant la Comissió de Transició Ecològica per a informar sobre la plataforma d'R+D+I en energies marines de Catalunya (Plemcat) (tram. 357-00334/15).

9. Compareixença d'una representació de l'empresa X1 Wind davant la Comissió de Transició Ecològica per a informar sobre la necessitat de la plataforma d'R+D+I en energies marines de Catalunya (Plemcat) per al desenvolupament tecnològic i ambiental (tram. 357-00500/15).

10. Compareixença d'una representació de l'organització Renovem-nos davant la Comissió de Transició Ecològica per a informar sobre la necessitat de la plataforma d'R+D+I en energies marines de Catalunya (Plemcat) per al desenvolupament tecnològic i ambiental (tram. 357-00501/15).

11. Proposta de resolució sobre un nou pla forestal i l'aplicació d'una única llei estatal de forests (tram. 250-00447/15). Grup Parlamentari de VOX en Cataluña. Debat i votació (text presentat: BOPC 202, 104).

12. Proposta de resolució sobre la protecció de l'Olla del Rei, de Castelldefels (tram. 250-00456/15). Jordi Albert i Caballero, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 202, 117; esmenes: BOPC 228, 22).

El president

Bona tarda, diputades i diputats. Comencem aquesta Comissió de Transició Ecològica amb l'ordre del dia que han rebut les diputades i els diputats.

Hi ha una delegació de vot del senyor Joaquim Calatayud, a qui des de la Mesa li desitgem una ràpida recuperació.

Més enllà d'això, anem per començar amb l'ordre del dia. I, com és habitual, els demano als grups parlamentaris si han d'anunciar alguna substitució.

Eva García Rodríguez

Sí, senyor president. El diputat Manu Reyes substituirà el diputat Jaume Veray en el punt darrer de l'ordre del dia.

El president

Moltes gràcies. Alguna altra?

Jordi Munell i Garcia

Sí, la diputada Mercè Esteve vindrà també per l'últim punt de l'ordre del dia.

El president

Gràcies, diputat. Diputada...

Andrea Zapata Alfonso

El diputat Jesús Becerra substituirà el diputat Alberto Bondesio. I, a més, a la PR d'Olla del Rei vindrà el diputat José Ignacio Aparicio i segurament, doncs, substituirà la Conchi Jiménez.

El president

Moltes gràcies, diputada. Alguna altra substitució? (*Pausa.*) Diputada Bergés?

Montse Bergés i Saura

Sí, a la PR..., a l'última vindrà el diputat Jordi Albert.

El president

Molt bé. Crec que estan anotades ja totes les substitucions.

I, per tant, com dic, anem per començar amb l'ordre del dia. Com ja és habitual, fem el primer bloc, de les sol·licituds de compareixença. Després, com ja se'ls ha informat a totes les diputades i diputats i ara hem comentat fa un moment, farem dos blocs: farem tot el paquet, diguéssim, de sol·licituds de compareixença del Plemcat, posicions a favor del Plemcat, posicions en contra. Substanciarem un total de cinc sol·licituds de compareixença, dues que eren de la CUP, però també hi coincidí la plataforma No al Plemcat, que la va sol·licitar posteriorment Junts per Catalunya, i,

després, dos sol·licituds de compareixença per parlar del Plemcat que havia presentat el Grup Parlamentari del Partit Socialistes i Units per Avançar.

Per tant, les compareixences les farem en dos grups, diguéssim. Primer, dos persones; tindran deu minuts cada compareixent. Els grups parlamentaris tindrem el temps oportú per fer-los preguntes, reflexions, qüestions que vostès considerin. Ells contestaran. Acabarem aquest bloc i farem entrar els altres dos compareixents amb la mateixa dinàmica. I, finalment, tal com està a l'ordre del dia, les dues últimes propostes de resolució. Sí? Algun dubte? *(Pausa.)* S'entén una mica com procedirem? *(Pausa.)* Sí?

Sol·licituds de compareixença

356-00841/15, 356-00842/15, 356-00847/15, 356-00853/15, 356-00858/15
i 356-00860/15

Doncs fem, com he dit, aquest primer bloc de les sol·licituds de compareixença, que n'hi ha..., un total de sis? *(Veus de fons.)* Sí, correcte, sis sol·licituds de compareixença. No sé si algun grup vol manifestar... *(Veus de fons.)* Ah, perdó, d'acord, no passa res. *(Veus de fons.)* Si vol manifestar alguna qüestió, algun grup parlamentari, respecte a alguna sol·licitud de compareixença... *(Veus de fons.)*

Les podem votar en bloc totes sis conjuntament? Sí? *(Veus de fons.)* Per part de tots els grups, sí? *(Pausa.)* Doncs votem.

Doncs aquesta és una representació del Grup d'Estudi i Protecció dels Ecosistemes Catalans davant la comissió; una de la representació de Terra Alta Viva davant també de la comissió sobre energies renovables; Marc Castellnou, bomber expert en ecologia forestal de l'Institut Forestal Europeu i president del Consell Assessor de la Fundació Pau Costa; la compareixença també del senyor Jordi Rabat, fundador d'Energy Tools i expert en energia; del secretari de Transició Ecològica davant de la Comissió perquè informi sobre les compensacions ecològiques previstes en el projecte d'ampliació de l'aeroport de Barcelona, i la sisena és de la senyora Montserrat Termes, presidenta del Comitè d'Experts sobre el Canvi Climàtic davant de la Comissió de Transició Ecològica perquè informi sobre els pressupostos de carboni. Sí? *(Pausa.)*

Doncs, si els hi sembla, procedim a la votació de les sol·licituds de compareixença, totes sis en bloc.

Vots a favor?

Gràcies. Entenc que per unanimitat. Per tant, queden aprovades totes aquestes sis sol·licituds de compareixença.

Compareixences

357-00333/15 i 357-00334/15

I, a continuació, fem el primer bloc, els punts 7 i 8, que és la compareixença de l'alcalde de l'Armentera, davant de la comissió, per informar sobre la Plataforma d'R+D+I en Energies Marines de Catalunya, i del senyor Jordi Ponjoan del Molino, en representació de la plataforma No al Plemcat, davant de la comissió, per informar sobre la Plataforma d'R+D+I en Energies Marines de Catalunya. Un minut, els anem a buscar i els situem perquè facin les seves compareixences.

La sessió se suspèn a les tres de la tarda i set minuts i es reprèn a les tres i deu minuts.

El president

Vinga, bona tarda. Benvingudes i benvinguts, alcaldessa senyora Cèlia Garbí Lamich, alcaldessa de l'Armentera, i senyor Jordi Ponjoan del Molino, en representació de la plataforma No al Plemcat davant de la Comissió de Transició Ecològica.

Benvinguts i benvingudes aquí al Parlament de Catalunya i a aquesta Comissió de Transició Ecològica, que ja vam substanciar fa uns mesos la seva compareixença i avui hem fet el bloc de totes les sol·licituds de compareixença dels diferents grups sobre el Plemcat. I, per tant, farem aquest primer bloc i després un altre.

La dinàmica, suposo que ja els ho han explicat..., tindran un temps de deu minuts per compareixent, un primer bloc de deu minuts per compareixent. Després els grups parlamentaris els hi faran les preguntes, les reflexions, comentaris que estimin convenients. I vostès tindran després un segon torn de deu minuts per poder contestar, replicar o aportar el seu punt de vista respecte al que els hi formulin els grups parlamentaris.

Per tant, sense més demora, benvinguts i benvingudes de nou i comencem. Té la paraula l'alcalde, la senyora Cèlia Garbí Lamich, per explicar davant d'aquesta comissió...

Moltes gràcies.

Cèlia Garbí Lamich (alcalde de l'Armentera)

Bona tarda, diputats i diputades. Bé, jo, com s'ha dit, soc la Cèlia Garbí, l'alcalde de l'Armentera, un poble de l'Alt Empordà i un dels pobles afectats pel projecte del Plemcat.

A veure, el Plemcat pensem que és un projecte que s'ha gestat a l'ombra i ha tingut un naixement molt accidentat. Concretament, als alcaldes dels municipis afectats pel projecte se'ns va presentar a tres dies de la seva publicació en el BOE. Per tant, no va haver-hi cap recerca de consens ni cap possibilitat d'intervenir nosaltres en el projecte; ans al contrari, se'ns va vendre com un projecte que contribuïa a situar Catalunya com a líder en l'energia eòlica perquè s'experimentaven tres molins que anaven connectats a una plataforma marina. Aquesta plataforma anava arrelant amb unes cadenes, els molins, també, i aquests molins anaven connectats a unes línies d'evacuació que feien arribar aquesta energia que produïen fins a la subestació de Vilaür.

Bé, nosaltres vam quedar parats, perquè de re d'això se'ns havia informat de cap de les maneres. Llavors, el que vam fer va ser demanar que s'informessin els pobles, els municipis. Nosaltres no érem qui per aprovar una cosa que no n'estaven informant la gent que nosaltres representem.

Es van fer reunions als municipis i va haver-hi una clara oposició de la ciutadania. A partir d'aquí, nosaltres vam demanar també una reunió amb Acció Climàtica i amb els tècnics del projecte, i sí, ens hi vam reunir. Ens hi vam reunir, es van anar mirant les línies d'evacuació per on passaven, perquè no us ho he dit –no sé si n'esteu informats, jo potser he dit coses que ja són òbvies, que ja en teniu la informació, però per si de cas les dic–, les línies d'evacuació per on connecten l'energia que produeix aquests molins amb l'estació de Vilaür passa per sis municipis: Sant Pere Pescador, l'Escala, l'Armentera, Sant Mori, Vilaür i Ventalló.

Evidentment, aquestes línies d'evacuació eren soterrades; un gran avantatge d'entrada, però no quan veiem de quina manera es va fer el traçat. El traçat trinxava camps, no passava sempre per camins. Trinxava boscos, fins i tot travessava el municipi de Sant Mori. Tot això..., quan se'ns va rebre en aquella comissió amb representants d'Acció Climàtica i tècnics del projecte, es va anar mirant tram per tram tot el recorregut de la línia.

I sí que se'ns va rebre, però no se'ns va escoltar. No només se'ns va imposar el projecte, ja entrant en una política de fets consumats, sense tenir en compte per a la veu del territori, que de vegades som els que tenim la visió més clara i de vegades, i aquí faig una crida, som els que tenim sentit comú, que crec que és una cosa que..., de vegades la classe política s'allunya tant de la realitat que el perd. I nosaltres fem una crida a retrobar aquest sentit comú. Bé, doncs no se'ns va comentar res, tampoc.

Per tant, el traçat, quan nosaltres plantejàvem les nostres objeccions..., vam estar quatre hores de reunió, eh?, vull dir que vam fer totes les línies d'evacuació. En

cap moment va haver-hi una actitud receptiva de dir «modificarem això o lo altre»; «però això, per què?», «però, què passa?», «però, què passa?» En fi, va ser un despropòsit, aquella reunió.

I mentre fèiem aquestes reunions s'anaven fent «cates» al territori sense permís de propietaris i sabent-ho la Generalitat. La veritat, ens vam trobar en una situació d'indefensió de tal envergadura..., perquè, és clar, qui ha de pensar que el Govern autonòmic faci aquestes coses? Qui ha de pensar que no se'ns tingui en compte? Poder són obvietats i us sembla que a això ja hi hauríem d'estar acostumats. Doncs no hi estem acostumats, perquè el problema és que es crea una fractura entre la classe política i la ciutadania de tal profunditat que després de les eleccions surten coses que..., en fi, no m'hi estendré més..., que ens sorprenen.

Bé, amb tot això, nosaltres el que vam fer..., dels sis ajuntaments, dels sis municipis afectats per la línia d'evacuació, quatre vam presentar alegacions i després vam buscar suport en el territori. Vam buscar suport en el territori a nivell d'entitats que realment tenien aquesta sensibilitat i podien tirar endavant la nostra..., perquè és la nostra protesta.

Bé, a partir d'aquí, jo el que us volia dir és que estem en aquest punt. Les alegacions no s'han respost. Ara ha caigut aquest decret, el 12/2025, que està pendent d'aprovació o de debat o no sé –poder no faig servir el vocabulari adequat, ja em perdonareu, però bé–..., que també té els seus riscos; un decret que estableix un principi d'urgència per actuar en el territori sense haver de demanar cap mena de permís a ningú.

Jo volia recordar que el reglament de la Unió Europea de les energies renovables diu: «Les energies renovables són de suprem interès públic si no perjudiquen el medi natural.» I jo us asseguro que el Plemcat perjudica el medi natural, perquè no cal presentar molts informes –perquè els informes es poden presentar de tots colors, tots sabem com funcionen les coses–, sinó que, apellant al sentit comú que tenim tots..., imaginar-nos aquests molins al mig del mar, amb les seves cadenes amunt i avall, arrossegant... Com voleu que els peixos vagin a criar en aquella zona? Com voleu que no es vegi afectada la vegetació del fons marí? Com voleu que això quedi intacte? Com voleu fer un experiment que, en essència, ja es qüestiona ell mateix? No s'ha d'experimentar re, quan per ell mateix ja crea tota aquesta alteració.

El Plemcat és un projecte d'R+D+I, sí, d'acord, d'investigació, però investigar què? Els molins no s'han de posar al cap de Creus. No s'han de posar, per l'afectació que tenen, als parcs naturals. No s'hi han de posar perquè no hem de perdre la biodiversitat que ens ha costat tant de mantenir. I Girona no té res. Girona l'hem lluitada, l'hem hagut de defensar contra l'especulació immobiliària, i ara sembla ser que l'hem de defensar contra l'especulació elèctrica.

Perquè aquí estem lluitant contra un monstre de diversos caps –perdoneu l'expressió–, o contra una oposició de diversos caps. Aquí hi ha una especulació darrere, que realment qui es beneficiarà d'aquest projecte teòricament d'investigació... I nosaltres en desconfiem totalment; no ens ho creiem, que és un projecte d'investigació, menys encara en el context que ha nascut el Plemcat. Ha nascut després de l'intent de situar tots aquests macroparcs en el litoral gironí. El Plemcat per nosaltres és un blanqueig de tots aquests projectes. És la porta d'entrada, i això no ho podem permetre. Nosaltres defensem el territori com l'hem defensat sempre, i en aquest sentit ens sentim poc entesos, poc escoltats i, la veritat, amb una fractura impressionant entre la classe política i la ciutadania.

Penseu que només es va contactar amb nosaltres, com ja us he dit, perquè ens demanaven locals en el municipi per parlar amb els propietaris dels terrenys per on passaven les línies d'evacuació, directament. Es fa un salt impressionant, que..., és clar, com ens hem de sentir, nosaltres, com a alcaldes d'aquestes poblacions afectades? No se'ns té en compte, només se'ns utilitza. I, després, amb un paternalisme polític de «no ho enteneu», «no n'esteu assabentats», se'ns desautoritza i se'ns inca-

pacita. Nosaltres no estem incapacitats; nosaltres tenim una visió molt clara de com volem el territori i què no hi volem, en el territori.

Em podria estendre molt més, ja no sé quant porto de temps... (*Veus de fons.*) Em queda un minut, encara? Bé, que bé. (*Veus de fons.*) Doncs bé, l'aprofitarem, no? A veure, també s'està qüestionant el model econòmic. Tots sabem que tenim el país que tenim, que el tirem endavant com podem. El turisme és la base, és com un impulsor, com un motor del model econòmic que tenim a la zona on vivim nosaltres. Per tant, s'està qüestionant també aquest model, perquè, evidentment, s'ha aconseguit trobar un equilibri entre l'economia productiva i aquest model de turisme que ve. I de moment es ven també aquest producte natural que també atrau a tota aquesta població. Això s'està qüestionant.

La prova és que la plataforma No al Plemcat que es va crear, formada per diferents entitats, per empresaris, per ajuntaments..., a veure, no us trobeu gaire sovint que els ajuntaments, ni que siguem municipis petits, que són la majoria de municipis de l'Empordà, ens posicionem tan clarament. Alguna urgència? Ho dic en aquest sentit. I formem part d'una plataforma per oposar-nos a aquest projecte. Perquè això està posant en perill no només la biodiversitat, la riquesa que tenim en aquests parcs naturals, en el fons marí, que és una riquesa que... Ara fa un moment ho deia, no podem ni anar a agafar musclos, i ara ens posaran allà, plantificats, uns molins. És com una incoherència total.

I s'està qüestionant també el nostre model econòmic, que manté un equilibri molt precari, perquè els pagesos no ho tenen fàcil. Si hi posen aquestes línies d'evacuació..., soterrades, clar, està molt bé, no es veuen, però, és clar, hi ha un marge de servitud que també condiciona els conreus. Els pagesos, com sempre, rebran. Rebran els pescadors, per descomptat. Rebran els empresaris turístics. Em podeu dir de què viurem?

I un cop aquest projecte, suposant –que espero que no– que s'hagi implementat i s'hagi valorat, si resulta que surt... (*Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.*) Puc acabar la frase? (*Veus de fons.*) Gràcies. Si resulta que surt que el projecte no és viable i que realment altera el fons marí, durant aquests deu o vint o trenta anys de concessió..., serà irreversible, tot el que s'hagi produït ja.

Jo faig una crida al sentit comú, simplement això; el sentit comú que tenim els ciutadans i que de vegades trobo a faltar en la classe política.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, alcaldessa, per la seva intervenció. I ara passem al representant de la plataforma No al Plemcat, el senyor Jordi Ponjoan del Molino, amb el mateix temps d'intervenció. I, quan vulgui, té la paraula.

Jordi Ponjoan del Molino (portaveu de Stop Macroparc Eòlic Marí, plataforma No al Plemcat)

Molt bé; gràcies, president. Primer, doncs, afegir-me a les paraules de l'alcaldessa, Cèlia Garbí, que molt clarament s'ha posicionat com a veu del territori.

Per una banda, definir la plataforma. La plataforma Stop Macroparc Eòlic Marí és una associació d'associacions. En aquests moments represento prop de deu mil empreses que ens dediquem al sector del turisme, també al sector primari, a la pagesia i a la pesca. Tenim personalitat jurídica des de l'any 21, que ens vàrem posicionar amb les alegacions pertinents al *plan de ordenación del espacio marítimo*, el POEM. I hem anat recorrent tots els ajuntaments, com dèiem, l'Armentera entre ells, els vuit ajuntaments més importants de la badia de Roses i Pals, i en aquests moments trenta-tres ajuntaments han firmat la moció de recolzament a «no» a aquest macroparc eòlic marí a les aigües de l'Empordà.

Des dels anys, per tant, 21-25, que ens varen explicar el projecte, nosaltres hem demanat consell als científics, als biòlegs, als oceanògrafs, als geògrafs, a tots els

especialistes perquè fessin els seus informes. I tots coincidien una miqueta, com hi coincidia també la Diputació de Girona en el seu primer informe, que el va fer l'any 21, quan la senyora Barnadas n'era la responsable. I deia, entre altres coses, que considera que *«ni la ubicación ni la dimensión del proyecto descrito en el documento inicial son adecuadas a la sensibilidad ambiental; y, por lo tanto, de entre las alternativas que constan en el documento inicial se debería escoger la alternativa cero, de no realización del proyecto»*. Això ho deia la Diputació de Girona l'any 21 de manera contundent i en un informe molt complet de què s'hauria d'estudiar com a estudis d'impacte ambiental.

Bé, això no acaba aquí. Nosaltres vàrem anar a Madrid, a Miteco, i evidentment ens vam entrevistar amb la secretària general de Medi Ambient. I ens van dir ben clar: «Bé, nosaltres, així com hem retirat els macropolígons eòlics marins al *cabo de Gata*, a Menorca, a les Illes Canàries en algun àmbit, doncs, a Catalunya no ho hem fet perquè el Govern català el vol.» I nosaltres parlàvem amb el nostre Govern català i ens deien que això venia de Madrid. I, passant la pilota d'un cantó a l'altre, la mentida estava molt ben organitzada.

Bé, estem davant d'un projecte en el que seria la revolució verda. Nosaltres creiem que tenim l'ocasió de fer una transició energètica descentralitzada, és a dir, buscar la manera de fer les coses de manera diferent de com s'han fet fins ara, però sembla que ens entestem en fer els projectes igual que es feien fa cinquanta anys, quan es feien les grans preses hidroelèctriques i tota la llum venia d'allà on hi havien els salts d'aigua. Ara, en aquests moments, el sol toca per tota la geografia catalana. Per tant, podem buscar alternatives, buscar energies verdes, energies sostenibles que siguin molt més efectives i molt més repartides en el territori.

És absurd crear grans zones de producció d'energia i després perdre l'energia pel transport en un trenta o un quaranta per cent i portar-la fins a altres llocs on fa falta. És a dir, produir-la a l'Empordà perquè hi ha tramuntana i portar-la al Vallès o al Ripollès és absolutament anar una mica contra la seva lògica.

Bé, nosaltres hem recollit prop de 25.000 signatures en contra d'aquest projecte. Nosaltres hem fet aquesta tasca d'explicació als ajuntaments i hem reunit tots els ajuntaments, els plens d'ajuntament, que hi han votat tots en contra. Per tant, nosaltres tenim la seguretat que el territori no vol aquest projecte. I no el vol perquè aquesta és una zona d'alt valor de conservació i protecció del medi natural. Va ser escollit així per aquesta casa, pel Parlament de Catalunya, definint els parcs naturals de cap de Creus, els de Medes-Montgrí, els dels Aiguamolls, la Xarxa Natura 2000, la zona de pas dels cetacis, la zona de pas de les aus migratòries. És a dir, tot això ho han estudiat les universitats, el Parlament ho ha estudiat i ha definit protecció i conservació.

I això és absolutament incompatible amb fer al bell mig de tot això un polígon industrial de 250 quilòmetres quadrats amb vuitanta aeromolins que són gegantins, absolutament descomunals. Cada un d'aquests molins és de 350 metres d'alçada; això es diu fàcilment, però és com la muntanya del Montgrí. Doncs d'això n'hi hauran vuitanta-cinc, com una serralada d'aeromolins, al bell mig, a quinze quilòmetres de Cadaqués, a quinze quilòmetres de Begur i a quinze quilòmetres de les Medes. Que no s'enganyin, aquesta és la distància mínima del projecte en la línia de la geografia allà on es vol implementar. Per què? Perquè no hi ha profunditat, han d'acostar-lo tant a la zona de la costa perquè la profunditat a partir de llavors baixa a 350, 400, 500 metres de profunditat, i les cadenes de fondeig no són capaces, pel seu pes, de poder assegurar la flotabilitat dels grans flotadors, que, perquè se'n facin vostès una idea, un sol flotador d'aquests, que ha de suportar aquest macromolí, és com *tres* creuers de passatgers de 350 metres d'eslora fondejats al bell mig de la badia de Roses i Pals.

Per tant, és absolutament desmesurat i especialment absurd fer aquest desembarcament de naus al mig del mar fondejades, amb el perill que això suposa, perquè

això és una tecnologia poc testada. És a dir, s'haurà de veure com funciona a Galícia, com funciona a Portugal, que estan fent les primeres, per veure la idoneïtat de la seva ubicació. El que sí que està clar i tothom hi coincideix és que el mar nostre, els nostres fons no permeten aquest tipus d'invents.

Bé, i com a afectacions que nosaltres hem estudiat dels macropolígons que hi han al mar del Nord, els hi diria que les universitats de Suècia, de Dinamarca, d'Alemanya han conclòs que... Primer problema greu: els microplàstics. Estem creant una fàbrica de microplàstics al davant del mar de l'Empordà. Cada un d'aquests aerogeneradors pot arribar a emetre tres-cents o quatre-cents quilos de resines, que són les que cobreixen les aspes dels aerogeneradors, cada any. Això vol dir aproximadament entre 25.000 i 30.000 quilos de microplàstics abocats contínuament, cada any, a les costes del mar de l'Empordà.

Bé, camps magnètics. Tothom sap que aquestes instal·lacions han d'estar allunyades dels aeroports, per seguretat, més de quinze quilòmetres. Nosaltres les tindrem a quinze quilòmetres de Begur, quinze quilòmetres de les Medes. I pensem que això està al bell mig del pas de cetacis: catxalots, caps d'olla, dofins... Tots aquests animals s'orienten per les ones magnètiques. Per tant, creiem que aquest camp magnètic que pot produir aquest macropolígon pot ser absolutament devastador per a la fauna de què estem parlant. I, evidentment, les aus; una zona de pas, de migració d'aus que venen d'Europa cap a l'Àfrica i que venen d'Espanya en aquest cas cap a les illes. No els hi diré les espècies que estan amenaçades, però alerta, perquè són uns molins prou grans com per acabar triturant totes aquestes aus.

I aquí no acaba el malson: sorolls i infrasonors. És a dir, els sorolls..., ens asseguren ja els promotors en els seus estudis més de trenta-cinc decibels a la platja de Pals. Això el dia que no fa vent, perquè el dia que bufa tramuntana Begur i Pals els sentiran amb molta intensitat, però és que el dia que bufi garbí els sentirem a Roses i Torroella, i el dia que faci llevant potser arribaran fins a Verges. Però és que, a més, els infrasons són potser més preocupants que els sons audibles que podem tenir..., aquest zum-zum que podem sentir els humans. Aquests infrasons ataquen la massa muscular de totes les espècies, en aquest cas de la biodiversitat que hi ha a la zona.

I aquí no acaba el drama: cables de fondeig per poder transitar tota l'evacuació de l'energia a través de les platges de Sant Pere Pescador i de Pals dirigits cap a Santa Llogaia i cap a Sant Julià de Ramis, lògicament amb una línia d'alta tensió, amb torres, amb torres d'alta tensió que es faran est-oest. Perquè aquesta del Plemcat, un cop estigui enterrada i sigui experimental, passarà a la història, perquè vindran les aèries, que ja estan en aquests moments publicades al *boletín oficial del Estado*, que les han recollit Red Eléctrica Española per als propers cinc anys.

Bé, el drama no és sols això. És que, a més, els aquífers del Baix Ter tindran una permeabilització de la seva salinitat, perquè entrarà amb tota aquesta perforació de cables cap a Sant Pere Pescador per poder portar les línies cap a la subestació elèctrica. Voldrà dir que s'haurà de foradar com un formatge de gruyère. Això vol dir que tindrem molta més salinització en els nostres aquífers, que venim d'una sequera, i alerta, que hi tornarem amb molta força.

Per tant, no és el projecte adequat per a aquesta zona, és un atemptat mediamiental de gran volum, de gran calat. I el que diem des de l'associació Stop Macro-parc és que, a més a més de la via administrativa, nosaltres estem estudiant per fer la via penal, per portar la senyora ministra Ribera a judici, i també els responsables del Govern català que han permès que això sigui possible, un macropolígon d'aquesta manera en aquesta zona d'alt valor natural i de gran valor per a la conservació.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Jordi Ponjoan, a més a més, per cenyir-se específicament al temps. Agrair-los a tots dos les seves intervencions. I ara passarem al torn de les preguntes, reflexions, aportacions que vulguin fer els diferents grups parlamentaris.

Atès que la primera petició de compareixença la va fer el Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular, començarem per ells; després el Grup Parlamentari de Junts, i després seguirem l'ordre que estava previst. Per tant, quan vulgui, per un temps..., el temps que està establert, té la paraula el vicepresident d'aquesta comissió i portaveu del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, el senyor Dani Cornellà.

Dani Cornellà Detrell

Gràcies. Bona tarda, alcaldessa, Jordi; benvinguts a la comissió. Primer de tot, dir que gràcies per la feina que feu a l'Empordà i a comarques gironines per defensar el que és majoritari, tal com heu explicat, si més no, en els ajuntaments i també en una part important de la població, del teixit productiu, etcètera, perquè això és així, representeu una part important de tot el que és el teixit de l'Empordà.

I m'agradaria que..., perquè heu parlat de trenta-tres ajuntaments, en soc plenament conscient, però m'agradaria que després expliquéssiu que aquests trenta-tres ajuntaments no són de la CUP, perquè ens entenguem, no? Que hi ha una diversitat importantíssima, és a dir, que tots els partits polítics es veuran representats majoritàriament en aquests ajuntaments. I que el territori és unànime, que a nivell polític, igual que ciutadà –perquè els ciutadans trien els representants polítics dels municipis–, aquest és un clam generalitzat del territori.

Després, també us volia preguntar..., no hi entraré gaire, perquè vosaltres el coneixeu perfectament, el tema, i us hem acompanyat sempre, però..., tinc una resposta del Govern, de gener d'aquest any, que la consellera de Territori contesta que el Govern de la Generalitat manté un diàleg obert i constant amb els ajuntaments i els diferents agents del territori durant el procés de tramitació de la plataforma del Plemcat. M'agradaria saber si això és veritat, perquè em contesta la consellera, però pel que vosaltres ens acabeu d'explicar sembla que no és ben bé així.

Igual que també aquí s'explica que durant l'octubre del 2023 es van dur a terme dos processos participatius sobre el document inicial estratègic de l'avaluació ambiental del Plater i sobre la consulta pública prèvia del propi pla, i que hi van participar i les aportacions rebudes s'han tingut en compte per al desenvolupament dels treballs tècnics d'elaboració del Plater. Això, el 2023. Ho pregunto perquè ara ens han respost que el Plater no el tindrem fins al 2026, i em sembla estrany que el 2023 es fes tota aquesta feina i ens diguin que, bé, de fet, encara l'estan fent i que fins al 2026 no en tindran una primera..., o una versió més definitiva. És una qüestió, si més no, curiosa, perquè realment amb això veurem si hi ha una participació real del territori o no hi és. I més quan, com vosaltres heu dit, allà s'ha posicionat absolutament tothom defensant un model concret.

I, amb relació al Plemcat, vosaltres penseu...? Primer, com sabeu, es va presentar el macroprojecte, el va presentar una empresa. Després, curiosament, el POEM, si no ho tinc mal entès, es va aprovar posteriorment, uns quants temps després que aquesta empresa fes la presentació d'aquest projecte. I, curiosament, quan aquesta empresa feia la presentació, si no m'equivoco –i m'ho explicareu–, ja presentava que seria just en aquest lloc on mesos o anys més tard el POEM va dir que el projecte aquest aniria allà. Ho dic perquè no sé si creieu en les casualitats, que aparegui una empresa, digui que aquest macroprojecte es farà allà sense que hi hagi una planificació, i després, al cap de molt de temps, hi hagi la planificació i, curiosament, sigui exactament en el mateix espai. No sé què en penseu.

I, també referent al Plemcat, no? El Plemcat arriba després. Primer se'ns presenta que el territori..., que se'ns farà aquest macroprojecte que ha explicat en Jordi, amb aquestes dimensions, etcètera; després apareixen molts altres projectes, i finalment arriba el Plemcat. El Plemcat no és la proposta inicial, és de les darreres. Creieu que aquest Plemcat per a l'únic que servirà és per posar molts diners públics per obrir les portes, de fet, al projecte que vindrà després? És a dir, que el Plemcat bàsicament serveix per obrir les portes al macroprojecte? Perquè no sé què en penseu...

És a dir, ens expliquen que el Plemcat és per fer un estudi de l'impacte ambiental, etcètera, que pot tenir el macroprojecte. Però, en aquest cas, si no ho tinc mal entès, s'ha dit que si els estudis del Plemcat sortissin negatius s'aturaria el macroprojecte. Això no s'ha dit mai, sinó que sempre s'ha dit, pel que tenim entès, que són dos processos totalment paral·lels i un és complementari de l'altre. Per tant, el Plemcat tampoc no el podem defensar, perquè no té cap sentit; no és per estudiar re i justificar re, sinó que és una avançada del que vindrà després i poder –poder– algun euro s'estalviarà del macroprojecte que vindrà després.

Bé, com saben, i ja per acabar, que se m'ha acabat el temps, aquí al Parlament aquesta mateixa proposta que es va aprovar als trenta-tres ajuntaments també s'ha votat. Suposo que són conscients de què es vota als ajuntaments i què es vota aquí... Els hi pregunto.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Ara, com he explicat abans, atès que la compareixença de la plataforma la van sol·licitar també el Grup de Junts, doncs, té la paraula el seu portaveu, el senyor Jordi Munell. Quan vulgui.

Jordi Munell i Garcia

Gràcies, president. Gràcies també als compareixents, a l'alcalde, al senyor Ponjoan; Cèlia, gràcies per venir aquí. Bé, nosaltres, com sabeu, ens vam reunir amb vosaltres i ens vàreu plantejar les vostres inquietuds, les vostres inseguretats, i a partir d'aquell moment vàrem pensar que era convenient que tot l'arc parlamentari fóssim coneixedors del que està passant en el territori i, especialment, ja no tant si el projecte «sí» o el projecte «no», sinó la manera com s'ha portat a terme, la manera com ho esteu patint. I, per tant, pensem que això no és un exemple de com s'han de fer les coses, ben fetes, i menys si volem avançar cap a la transició energètica del nostre país, amb la sostenibilitat ecològica, amb la sobirania energètica; per tant, no dependre ni dels combustibles fòssils ni dependre tampoc dels combustibles externs.

Si el país vol avançar, s'han de fer les coses, pensem, més ben fetes. I vam pensar, per tant, que era bo que ho compartíssim tots plegats, més enllà, com deia, del posicionament que podem tenir tots plegats sobre el projecte. I, evidentment, al nostre grup mateix, com sabeu, hi ha alcaldesses i alcaldes a favor, altres en contra; tenim tècnics i assessors a favor, altres en contra. I, per tant, pensem que no és tant el fet, sinó el com, i hem volgut plantejar-ho aquí, també, en el Parlament, i especialment mirar cap a qui té en aquests moments la responsabilitat del Govern, i qui l'ha tinguda, i que ha de prendre decisions en aquest sentit, en el fons, no?

Nosaltres també pensem que el fet clau és el que ha parlat l'alcalde: no hi ha hagut informació suficient ni als ajuntaments ni als ciutadans, no hi ha hagut consens en aquest sentit. Nosaltres som els primers defensors del que esmentava també el company diputat de la CUP: si Catalunya en un cert moment defensa tenir un pla territorial d'energies renovables, la primera cosa és tenir el pla, no anar al revés, no? També hem de ser conscients que estem en una situació d'emergència climàtica, per tant, d'emergència en l'ús de combustibles fòssils, i que tota aquella transició que no fem des del propi país ens la faran.

I aquí en tenim un altre exemple. Aquí venim d'un *plan de ordenación de los espacios marítimos del Estado*, amb un projecte Leba 1 de l'Estat, amb uns projectes de xarxes d'alta tensió de l'Estat, Red Eléctrica Española, sobre els quals no hem pogut tenir decisió des de Catalunya. Nosaltres des de Junts això ho veiem completament al revés. Hem de ser nosaltres qui hem de ser capaços de tenir la competència plena en energia, i, per tant, buscar consensos en els territoris, a través d'un pla territorial, sobre quins espais es poden fer servir per generar energies, per emmagatzemar bateries, amb eòlica, amb solar, amb biomassa, amb altres tecnologies, i això

fer-ho des del consens en el territori, cosa que aquí, pel que hem vist i pel que ens expliqueu, s'ha començat una mica la casa pel teulat i no la casa per baix, no?

Per tant, en aquest sentit, nosaltres comprem aquesta sensació d'inseguretat, de rebuig, que genera la manca, precisament, d'informació. I d'informes a favor i d'informes en contra segurament en podrem tenir molts, però, en tot cas, jo crec que aquí hi ha hagut una manca..., la tramitació, de la manera com s'ha fet, ha set capaç de generar aquesta incertesa i aquesta inseguretat per un tema tan clau com és la transició energètica.

Aquesta setmana mateix, el delegat del Govern a les comarques de Girona encara deia o va reconèixer a Ventalló que..., diu: «El tema va començar malament, i des del Govern de la Generalitat ens replantegem el Plemcat i fins i tot la línia d'evacuació.» Això, fa pocs dies. Això no ajuda a donar seguretat als ajuntaments i a la ciutadania sobre com es faran les coses. O sigui, estem dient que es vol tornar a replantar una cosa que ja fa uns anys que s'ha plantejat i encara no tenim un Plater, que ara ens diuen que serà el 26 i no el 25. Això és el que creiem, com dèiem, que no ajuda a fer la transició energètica; no ajuda a que els ajuntaments, les alcaldesses, alcaldes, regidors, ciutadans, empreses, tinguin la sensació de la seguretat del que s'està fent. I, per tant, tot això genera aquesta inquietud.

I nosaltres, com deia, hem volgut portar-ho aquí al Parlament per posar en evidència aquest tema. I, com deia, més enllà de que tots tinguem posicions a favor o en contra, o sostingudes en informes..., uns seran més favorables, altres menys favorables, però penso que aquí la qüestió no és tan aquesta, sinó és el dir que això s'ha fet malament des d'un punt de vista d'atenció a la ciutadania, d'atenció a l'autonomia dels municipis. I, per tant, està generant exaltació en un territori, que en aquest cas és l'Empordà.

Però pensem també que sense el Plater, sense el pla territorial d'energies renovables..., la mateixa inquietud que teniu vosaltres està passant en altres pobles, en altres comarques, per altres instal·lacions, de bateries i solars. I sempre parlem del mateix tema: hi ha una certa desinformació o la informació t'arriba dos dies abans de que es publiqui l'autorització, i això generalment no ajuda, com dèiem, en aquesta transició energètica que volem que faci el nostre país. Pensem que només serem sobirans, només serem independents, si també tenim la sobirania energètica, però l'hem de fer ben feta.

Moltíssimes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat. I ara seguim l'ordre habitual, i en aquest cas li correspon al Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. I farà la intervenció la seva portaveu, la diputada Montse Bergés Saura.

Montse Bergés i Saura

Moltes gràcies, president. Moltes gràcies, alcaldessa, senyora Cèlia Garbí, i senyor Jordi Ponjoan, per la seva intervenció. Bé, jo vinc de les terres de Lleida, i crec que quan parlem de territori... Vosaltres ara heu exposat el tema de la Plemcat. Nosaltres, en el territori de Lleida, i la resta de diputats, allà on siguin, estem vivint una situació per una banda amb una emergència climàtica i amb una necessitat d'instaurar i desenvolupar energies renovables que moltes vegades generen conflictes al territori, i us ho parlo també en primera persona, amb parcs eòlics i parcs solars amb una superfície ja..., de projectes autoritzats molt grans.

Llavors, a partir d'aquí, crec que el que ens hem de plantejar com a grups parlamentaris és la importància del consens, que no és fàcil, i que moltes vegades no serà un cent per cent, però que sí que s'ha de lluitar per tenir-lo.

En aquest aspecte, també m'ha sobtat –i aprofito per preguntar aquesta...– l'explicació que heu fet sobre que no hi ha hagut gens d'explicació o reunions de treball de coordinació amb els governs, amb l'anterior i amb aquest. A mi em constava que sí

que s'havien fet taules de treball amb ajuntaments, bé, i hi ha les notícies, vull dir que potser no van convocar o no us va sentir tots convocats o convocades, eh? Però és cert, vull dir, si avui estem així és perquè s'ha de millorar aquesta part, sobretot en temes que preocupen, a vegades amb molta raó, a vegades perquè encara no ho sabem; de vegades sí que ja tenim coses analitzades, però de vegades no les hi tenim.

Llavors, en aquest aspecte jo ja anuncio que com a grup parlamentari presentarem una proposta de resolució demanant al Govern que es treballi d'una manera molt coordinada encara que sigui per no arribar a un acord del cent per cent, però que hi pugui haver aquesta taula de treball coordinada entre els agents més importants del territori, com sou les pròpies alcaldies, que sou les persones que hi esteu al capdavant.

Llavors, per altra banda, aquest consens, evidentment, com també han dit els companys que m'han precedit, amb el Plater..., segurament tindríem el territori més endreçat.

Després, també vull fer referència a unes afirmacions que heu fet sobre això de passar la pilota. Que realment molesta molt, quan vas a trucar a les portes i et diuen: «No, això no.» Jo sí que aquí puc dir, com a Grup d'Esquerra Republicana, que el POEM és competència de l'Estat espanyol. Vull dir, el pla d'ordenació..., el *plan de ordenación de la energía marítima* l'aprova el Congreso. I aquí és on Esquerra Republicana va poder fer una negociació i disminuir en un setanta-cinc per cent la superfície que havia de ser afectada. És veritat que a nosaltres ens agradaria, com a grup independentista, tenir totes les competències per poder fer nosaltres aquesta ordenació i decidir les coses, però desgraciadament encara no ho podem fer. Per tant, aquesta reducció que hi va haver, que eren mil quilòmetres quadrats inicialment i ara són 250 quilòmetres quadrats..., vull dir, era per matisar aquest tema, eh?

Per altra banda, i davant d'aquests dubtes, jo crec que justament la part... Sé que vosaltres heu manifestat clarament que no n'hi vàieu cap, de part positiva, no?, però la part que nosaltres podem veure més positiva del Plemcat és aquesta investigació, perquè moltes vegades, massa vegades, hi han hagut desenvolupaments de projectes sense tenir analitzat tot el que podria passar. Penso que aquesta estratègia, aquesta plataforma, serà la que podrà donar aquesta garantia.

I també a la PR podem afegir que s'aclareixi, depenent dels resultats, quina serà l'actuació posterior, perquè penso que justament totes les altres experiències que hi han sobre energia eòlica al mar no són al Mediterrani. És veritat que si posem tots els components que estan passant, d'augment de la temperatura de l'aigua, el problema no seria només d'energia eòlica, sinó dels creuers..., de tantes i tantes coses que estan passant.

Per tant, amb l'objectiu de ser més realistes..., i potser ens podeu criticar que el posicionament no sigui un sí o un no, és un sí condicionat, o és un no depenent del resultat, eh? Vull dir, creiem que aquesta fórmula de tres molins per poder analitzar els efectes pot ser una bona opció; que s'hagi de fer amb un acompanyament i facilitant la informació, la transparència i la participació dels agents. I després, evidentment, evitar..., nosaltres hem sigut impulsors també, gràcies a un acord que hi va haver amb la Candidatura d'Unitat Popular, de l'Energètica, pública, perquè el futur de l'energia del nostre país pugui estar al màxim en mans públiques i no pas privades.

I, per acabar –me queden onze segons–, sobretot el tema del consens del territori. Ja sé que és molt difícil i que vosaltres esteu lluitant i defensant un valor d'un territori com nosaltres a Lleida podem fer amb la pagesia, i que potser amb els molins aeris sembla que ja està més assimilat i al mar encara no ho tenim assimilat. Per tant, nosaltres el que farem és, en aquest tema d'aquesta proposta de resolució, poder tenir el compromís de que hi ha aquesta participació i aquesta avaluació dels possibles efectes que pot tenir.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Seguim ara amb el torn establert, i és el torn del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, la seva portaveu i diputada, la senyora Eva García Rodríguez. Quan vulgui.

Eva García Rodríguez

Moltes gràcies, senyor president. Gràcies, senyor president, i gràcies, senyora Garbí i senyor Ponjoan, per la seva intervenció i sobretot per la seva claredat en l'exposició que han fet, desgranant totes les afectacions, no només territorials, que també, sinó també l'afectació a la fauna, a la flora, a l'economia catalana i al conjunt de tots els problemes que comporta aquesta instauració d'aquest macroprojecte.

Vostès parlaven de que representen..., hi han afectats més de trenta-tres alcaldes, sembla que han comentat; deu mil empreses, també, que responen a la seva intervenció, i prop de 25.000 també signatures en contra que han pogut recollir. Crec que aquesta és la prova de que el rebuig del territori és prou important i que, per tant, la seva intervenció està més que fonamentada.

Jo crec que ens trobem avui davant d'un debat que transcendeix i que sobrepasa els límits habituals de la política energètica que podem fer en aquest Parlament, perquè parlem de territori, parlem de futur, però també del fons i de la confiança institucional que pot haver-hi darrere d'un macroprojecte d'aquestes dimensions i d'aquestes característiques. I és per això que nosaltres no podem permetre que la transició energètica es construeixi sobre el menyspreu al territori i sobre la improvisació i la imposició, com s'està fent en el cas d'aquesta infraestructura. Aquest Parlament ha d'escollar, i, per tant, siguin vostès molt benvinguts, amb la seva intervenció, per poder escoltar en primera persona quina és l'afectació d'aquest projecte.

La primera pregunta que ens fem des del Partit Popular és prou senzilla, no?, perquè vostè, senyora alcaldessa, feia referència a que s'havia gestat aquest projecte a l'ombra –em sembla que ho ha dit d'aquesta manera. I, per tant, la nostra pregunta seria d'això, la participació, la no participació que hi ha hagut, i fins i tot m'atreïria a dir la prepotència institucional o la prepotència administrativa que hi ha hagut darrere d'aquesta decisió. Quina és per vostès...? Per què no s'han informat des del primer moment els ajuntaments afectats sobre el traçat elèctric, també de la subestació prevista i de les possibles expropiacions? Per què els estudis d'impacte, si és que s'han fet –que probablement..., pensem que sí que s'han fet–, doncs, s'han fet sense tenir en compte les especificitats agràries, pesqueres o paisatgístiques inclús de l'Empordà?

Senyor Ponjoan, recordo la visita que vàrem fer el diputat Jaume Veray i jo mateixa al Montgrí ja fa uns quants mesos, en la qual vam poder veure en primera persona quina era aquesta afectació, que vostè ens va explicar d'aquella manera tan absolutament detallada i concreta i que avui també hi ha fet referència. Ens agradaria conèixer, senyor Ponjoan, quins estudis tenen vostès sobre l'impacte econòmic per al sector agrícola, per al sector turístic i també per al sector pesquer que podria haver-hi en el cas de la instauració d'aquest projecte. Si també han mesurat el risc per a la biodiversitat marina, especialment en una zona d'un alt valor ecològic com és el golf de Roses. I també les garanties jurídiques que poden protegir els drets de les comunitats locals que en aquest cas estarien afectades.

Sorprèn també que en ple 2025 el Govern de la Generalitat impulsi una plataforma experimental d'energies marines en un espai natural d'aquestes característiques i d'aquestes dimensions quan existeixen múltiples alternatives tècniques i quan probablement vostès mateixos també han fet arribar al Govern de la Generalitat aquestes possibles alternatives. I, en tot cas, conèixer quina ha estat la resposta de l'Administració en aquesta qüestió.

Alcaldessa, vostè representa la veu de la gent que viu, de la gent que estima i de la gent que treballa en aquestes terres, en aquests municipis a què vostè feia referència, i des del Parlament li volem dir clarament que té tot el nostre suport. Crec que és

un rebuig territorial d'unes dimensions absolutament enormes i entenem perfectament aquesta situació. I agrair la seva valentia, també, per sumar-se a aquesta plataforma que ja existia, compartint, com deia, la seva indignació davant la falta sobretot de respecte institucional.

Exigim que el Govern retiri immediatament aquest projecte i s'assequi a parlar, a negociar i a escoltar. No es tracta només de seure a escoltar, sinó de prendre més mesures al respecte. Perquè, miri, nosaltres evidentment que volem energies renovables, però no a qualsevol preu, no amb opacitat, no amb arrogància i no en contra d'aquells que hi viuen i que hi treballen. Per tant, des del Partit Popular, i ja per acabar, defensem les energies renovables, com li deia, però amb seny, amb planificació i amb respecte al territori i a la nostra economia.

Per tant, un cop més, agrair la seva intervenció. I el Partit Popular, a la seva disposició.

El president

Moltes gràcies, diputada. Seguim el torn dels grups parlamentaris. Ara és el torn del Grup de VOX en Catalunya. La seva portaveu, la diputada Mónica Lora Cisquer, té la paraula.

Mónica Lora Cisquer

Gràcies, estem aquí a prop. Agraeixo sincerament les seves dues intervencions. Bé, ens han parlat de que hi ha 25.000 signatures en contra d'aquest projecte, inclús de tots els municipis afectats, declaracions també contràries de tots els ajuntaments d'aquests municipis afectats, i que bàsicament el territori no vol aquest projecte.

A mi m'ha preocupat molt escoltar l'alcalde, que parlava de que s'ha estat..., el Plemcat s'ha gestat a l'ombra, que es va presentar –això em sembla..., és que crec que s'ha de posar en evidència, això– el projecte tres dies abans de publicar-se. Per tant, es pot evidenciar precisament, doncs, la falta de comunicació i de consens.

Dir que des del nostre Grup Parlamentari de VOX prenem nota de tot el que ens han explicat, també de la manca de comunicació prèvia, de la sensació aquesta de la imposició d'aquest projecte, també de l'absència que parlaven de la resposta a les al·legacions i, sobretot, no haver estat escoltats, malgrat que sí que han estat reunits i rebuts.

Nosaltres tenim una cosa molt clara, i és que nosaltres creiem que s'ha d'escoltar el territori, s'han d'escoltar els veïns, s'han d'escoltar els diferents alcaldes i, per tant, els ajuntaments i els municipis, i que projectes d'aquesta magnitud no poden tirar endavant sense una interlocució que sigui realment real i constant amb els ajuntaments i amb els veïns. I és per això que ens emplace a estudiar amb detall tota la informació que hem rebut. Perquè hi ha una cosa que sí que tenim clara també en aquest sentit, i és que un projecte d'aquesta envergadura ha de comptar amb informes mediambientals que siguin rigorosos i una anàlisi de la seva viabilitat, però sobretot s'ha de fer una consulta als agents del territori i saber realment el que pensen.

I sí que els hi vull fer dues preguntes. I una d'elles és si s'ha previst algun tipus de compensació econòmica o territorial per als propietaris i per al conjunt dels municipis davant de les afectacions que pugui generar aquest traçat. I, després, sobre les alternatives que ens han dit que han proposat, quina resposta han tingut.

Gràcies.

El president

Molt bé. Gràcies, diputada. Ara és el torn del Grup Parlamentari dels Comuns, i en el seu nom, el seu portaveu, el senyor Lluís Mijoler. Quan vulgui.

Lluís Mijoler Martínez

Moltes gràcies, president. I, primer de tot, agrair la seva compareixença avui, evidentment, com no pot ser d'una altra manera, perquè per tal de que els diputats

i diputades ens fem una composició de lloc necessitem, evidentment, escoltar totes les versions, i després també tindrem ocasió d'escoltar, en compareixença també, qui està més a favor d'aquest projecte. I, per tant, per nosaltres és fonamental per fer-nos-en un judici de valor. Però sobretot vull agrair la presència de l'alcalde; sovint el món local no té prou veu –i ho hem de dir així– en aquells projectes que es consideren d'interès general i en què es considera –legítimament, en molts casos–, des dels governs, que les decisions s'han de prendre en uns altres estaments i que no cal aquest diàleg, que per nosaltres és fonamental, amb el món local.

Sí que..., permeti'm, i amb tot el respecte, que li demani que no utilitzi l'expressió «classe política». Els i les que estem aquí som representants legítims i democràtics dels nostres veïns i veïnes, més enllà de ser alcaldes o diputats, i, per tant, no puc entendre que hi hagi com a tal una classe política, sinó que som els que representem. Sí que és veritat que amb aquesta representació tenim una responsabilitat i l'hem d'exercir en el sentit de representar els veïns i veïnes.

També vull agrair la presència de la plataforma i reconèixer la seva tasca, una gran feina –jo crec– que han fet d'informació, de mobilització, de divulgació, de no situar-se únicament i exclusivament en el punt de vista nimby, sinó de presentar alternatives. I, per tant, jo crec que aquesta rigorositat també cal agrair-la.

Tinc algunes preguntes concretes. Pel que fa a l'alcalde, quina és la principal preocupació del vostre ajuntament davant d'aquest Plemcat? Ha dit impacte ambiental, línia d'evacuació, la manca d'informació, la reversibilitat..., si podria concretar fonamentalment quina és la major preocupació.

Si heu pogut accedir o no als estudis d'impacte ambiental i als informes tècnics amb garanties, no m'ha quedat clar si han pogut tenir aquest accés. M'havia apuntat com valoreu la interlocució amb la Generalitat. Crec que ha estat clara; per tant, no cal que ho reiteri.

Tercera, quines condicions mínimes considereu imprescindibles o serien imprescindibles per fer compatible el projecte amb la realitat del vostre municipi?

I, per últim, quin és el retorn social que tindria el projecte, el benefici? S'ha plantejat? No ho hem escoltat, no sé si l'estudi planteja també algun tipus de retorn social. Es considera o s'està considerant la tributació de les instal·lacions, les línies d'evacuació, etcètera, per exemple? O si hi ha més participació dels veïns i veïnes o de les institucions en el projecte? En fi, en la seva gestió posterior, quin retorn social es planteja?

I, a la plataforma, quines mancances considereu que té el procés de tramitació en concret i com es podrien corregir per garantir, d'una banda, el control democràtic i, evidentment, també el que també situàvem, la participació ciutadana en aquest procés de tramitació?

En segon lloc, també com valoreu el paper del Govern en l'abordatge d'aquest projecte, que ja crec que ha quedat clar, també.

Ha parlat d'espècies d'aus que estan amenaçades. En concret, n'hi ha alguna...? (*Veus de fons.*) Bé, però..., vull dir, quines són aquestes espècies? No l'he escoltat parlar dels ratpenats, si també seria contraproduent per a les colònies de ratpenats que ja hi viuen.

Ha parlat d'efectes nocius, com, per exemple, els camps magnètics. Això passa també amb l'eòlica terrestre, aquests efectes nocius dels camps magnètics? I això..., ja hi ha una regulació que té precisament aquests quinze quilòmetres entre els nuclis urbans?

I, per últim, si tenen alguna o consideren alguna proposta alternativa per avançar en les renovables directament al territori. Ha parlat de..., és cert que el consum ha d'estar el més a prop possible de la producció, i, per tant, si consideren algunes alternatives en aquest sentit.

I, per últim –em queden trenta segons–, jo als diputats i diputades d'aquesta comissió els hi dic que guardaré les seves intervencions, les tindrè com una relíquia,

perquè quan parlem d'una infraestructura com l'aeroport els hi recordaré moltes de les coses que han dit avui, que tenen a veure, evidentment, amb la conservació dels espais naturals però també amb la participació del món local en macroprojectes com ara l'ampliació de l'aeroport. De debò que els hi recordaré quan en tinguem de nous, que segur que en tindrem, de debats sobre el tema.

I moltíssimes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat. I ara, per acabar el torn de les intervencions dels grups, el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Té la paraula el seu diputat, el senyor Jesús Becerra. Quan vulgui.

Francesc Jesús Becerra Ramírez

Gràcies, president. I gràcies a l'alcaldeessa Cèlia Garbí i al senyor Jordi Ponjoan per comparèixer. Molt agraït de tota l'explicació que fan. Ficar en valor simplement la trajectòria que han tingut per intentar clarificar el seguit d'afectacions que consideren que pot tenir el projecte, aquestes alertes o alarmes que pot haver-hi en el Plemcat.

De fet, crec que podem ser conscients tots de que, des de que va néixer aquest projecte fins al dia d'avui, el projecte ha evolucionat considerablement des dels inicis fins ara. Suposo..., i aquí vindria una primera pregunta, si consideren que la situació actual del Plemcat, tal com es planteja, ha millorat en algun aspecte respecte d'aquell primer moment en què es plantejava el 2021. Llavors, aquesta seria una primera pregunta.

Una segona pregunta és si realment tenen estudis o dictàmens o informes d'aquests efectes que assenyalen, negatius, o sobretot evidències científiques o estudis científics o estudis que puguin considerar que acrediten aquestes afectacions que assenyalen, que si ens les poguessin fer arribar...

També he entès que han participat en el procés d'allegacions. En el procés d'allegacions, entenc..., i li donem tota la raó, si ha estat així i vostès ho senten així, en la part formal, de no haver-se sentit escoltats, etcètera; però, més enllà de la part formal, que podem compartir, no sé si quant al fons, el fons concret, ens poden donar algun aspecte de fons o més o menys potser està relacionat amb les afectacions que deien, eh?, però també agrair-los si ens fan arribar aquestes allegacions, especialment sobre el fons.

Després, si actualment tenen algun canal de diàleg que hagi millorat o si hi ha algun canal de diàleg més proper o més..., o que hagi canviat, amb el Govern. Si vostès ja s'han assegut i si hi ha un canal de diàleg fluid o no, o si ha canviat alguna cosa o no ha canviat.

I, per últim, els hi volia ficar en consideració simplement..., clar, suposo que ningú té..., precisament podem trobar gent que hi està a favor o que hi està en contra, però una mica la voluntat que crec que –i això sí que és una opinió molt personal, eh?–..., el fet del canvi que ha produït el Plemcat és fer un laboratori flotant en què, almenys el que he estudiat jo, crec que tots els elements que s'implantaràn, o la majoria, són reversibles almenys durant el període d'estudi del laboratori. No sé si comparteixen que pot ser reversible l'estudi concret de temps que fa aquesta plataforma, si hi ha aquests elements que es fiquen, en concret; en concret, no dic ja un parc eòlic permanent, dic un parc, aquesta plataforma de laboratori, si consideren que pot ser reversible.

I els elements que estudiaria aquest parc..., entre ells també hi ha l'impacte ambiental, hi ha l'impacte social i una mica l'estudi de prototips de materials a fer servir, les vibracions, els sorolls, etcètera. Aviam, és una reflexió, eh?; no creuen que pot servir el període aquest de laboratori per realment donar evidències científiques de totes aquestes afectacions que vostès creuen?

I em quedaria aquí, amb aquestes preguntes que els hi he fet. I agraït de la seva compareixença.

El president

Bé; moltes gràcies, diputat. Atès que del Grup Mixt, Aliança Catalana, no hi ha cap diputada, passariem ara a les respostes dels compareixents. Com els he explicat, ara tenen un torn de deu minuts. Els gestionen vostès com considerin; si un vol utilitzar més que l'altre..., com vostès considerin. (*Veus de fons.*) No, cinc entre tots dos. (*Veus de fons.*) Ai, deu –perdó–, deu entre tots dos –disculpin–, cinc cada un o, si un vol utilitzar més temps que l'altre..., com vostès considerin. S'hauran d'organitzar d'alguna manera entre vostès.

I, per tant, entenguin que també, si hi ha alguna qüestió que no poden contestar en aquests deu minuts, doncs, també a través de la Mesa ens poden fer arribar les seves aportacions o les seves conclusions i les farem arribar als diferents grups parlamentaris, si hi ha alguna qüestió que no han pogut acabar de contestar. Per tant, quan vulguin, tenen la paraula. Que comenci qui..., l'alcaldeessa?, vostè? (*Veus de fons.*) Doncs l'alcaldeessa té la paraula.

Cèlia Garbí Lamich (alcaldeessa de l'Armentera)

Contestaré una mica en general, perquè hi han forces preguntes i tinc poc temps. A veure, el que voldria dir és –poder no ho he dit abans– que nosaltres del que som partidaris és de la transició energètica, però no de la ubicació que s'ha triat per a aquesta transició energètica. Per tant, poden haver-hi estudis... De fet, estudis d'impacte ambiental no se n'han presentat, que jo sàpiga –eh?, Jordi?–, i, per tant, no tenim aquesta informació, però d'entrada pensem..., no entenem per què els molins han d'anar justament a la badia de Roses, justament al litoral gironí, quan poden estar en altres ubicacions. Plantegem-ho –i això ja ho hem plantejat diverses vegades– en zones antropitzades, polígons industrials... No ho sé, jo crec que és la Generalitat, no? (*Veus de fons.*) Barcelona. Per què ha de ser Girona?

I també una cosa de que se'ns ha acusat és de no tenir visió de país. I sí que la tenim, la visió de país, però, evidentment, per molta visió de país que tenim, nosaltres el que immediatament defensem és el nostre territori. Ja m'agradaria tenir prou hores per defensar més àmbits que penso que estan amenaçats. Llavors, sí que la tenim, la visió de país, i justament perquè la tenim pensem que se'ns està demanant un sacrifici perquè a nivell polític no s'ha gestionat bé la transició energètica, perquè anem tard.

I això sí que és –i perdoni'm, ja sé que no us agrada–..., té a veure amb la classe política, que jo també en formo part, però a un altre nivell. I crec que es va tard, que no s'ha gestionat bé i que ara es vol fer de pressa i corrent. I no ens podem permetre destruir el que ja tenim en base a aquesta urgència, que existeix, hi estem totalment d'acord, però no d'aquesta manera. I us recomano, per si no l'heu vist, que mireu *Vides irrenovables*, que és una pel·lícula que està molt bé, que ens ensenya una altra realitat i com s'han implementat aquests parcs eòlics a altres llocs d'Espanya. Aquest segurament serà el nostre futur i el que no volem, d'acord?

Llavors, a veure... (*Pausa.*) Sí, bé, lo de la gestació a l'ombra ha sigut així. No se'ns ha informat fins al moment que ja estava en vies de publicació en el BOE.

I, després, actualment no tenim cap via de comunicació per parlar d'aquest projecte. No sé si era una pregunta per a mi o per a tu, perquè al final... (*L'oradorariu.*)

I, bé, ja no tinc res més a dir. Jordi, si et vols estendre, et regalo...

Jordi Ponjoan del Molino (portaveu de Stop Macroparc Eòlic Marí, plataforma No al Plemcat)

Bé, doncs gràcies, alcaldeessa. Bé, a veure, contestant una miqueta a les intervencions dels diferents partits, Dani, sí, hi han trenta-tres ajuntaments que han aprovat una moció de censura, quasi tots per unanimitat. Hi ha algun vot que potser ha sigut negatiu, però em consta que més aviat ha sigut d'abstenció. No els he enumerat,

però..., des de Bordils, Sant Joan, la Pera, Flaçà, Sant Joan, Torroella de Montgrí, l'Estartit, Pals... Bé, serien trenta-tres, eh?, en tinc la llista i us la puc facilitar quan vulgueu. Evidentment, els vuit de la badia de Pals, des de Cadaqués fins a Begur, tots, els de primera línia.

Bé, diàleg amb la Generalitat? No, no n'hi ha hagut. No n'hi ha hagut, ha sigut un projecte amb nocturnitat i traïdoria, ja amb l'anterior Govern i evidentment ara.

El POEM. Quan es va presentar, amb el projecte Tramuntana, sí, és casual que els promotors ja tinguessin tota la informació abans de començar. Però bé, és que el lobby elèctric és un lobby poderós, quasi quasi posa i treu ministres, eh? Per tant, no estem fent cap descobriment.

I, evidentment, hi ha aquesta dicotomia de vot perquè hi ha la disciplina de partit, que... No és que la casta política sigui estranya, sinó que hi ha una disciplina de partit que en aquest país ens fa molt mal, perquè, clar, com és que en un poble es vota una cosa i després en el Parlament els seus diputats o els seus parlamentaris voten totalment lo contrari?

Bé, a Junts, comentar..., bé, per una banda, no ens equivoquem, eh?, la transició energètica ha de ser descentralitzada, i tenim una ocasió única per tirar-nos de cap a la revolució verda, no fer les coses com estàvem fent fins ara. La centralització és un error, és un error de base tremend, perquè és produir-la en un lloc concret per després transportar-la. Tenim el sol, el vent, tot bufa per tot... El vent a l'Empordà és un mite, ja no hi ha aquell vent que ho podia solucionar tot; que és diferent del mar del Nord, que és un vent constant, continuat, cada dia bufa sis hores de vent. A l'Empordà no, és ratxat i a vegades dura un, dos dies –cada vegada menys–, i després hi ha quinze dies que no tenim vent o no tenim aquest vent de l'Empordà que seria la tramuntana, que seria aprofitable. Per tant, transició energètica descentralitzada.

Un petit comentari. Si som capaços de produir l'energia en petites instal·lacions com, per exemple, el càmping La Ballena Alegre..., en aquests moments és un noranta-cinc per cent autosuficient. Durant quatre mesos abasta la seva població, però durant vuit, que està buit, la pot exportar. Red Eléctrica de España ja els hi ha contestat des de fa tres anys que no la volen, que aquesta energia no la volen. Imagini's vostè la quantitat d'energia que podrien produir La Ballena Alegre, Les Dunes..., tots els càmpings grans, els clubs nàutics, totes les instal·lacions de calat, els polígons industrials, etcètera. Però és que en això no hi està interessat, Red Eléctrica; no és el negoci. El negoci és produir-la, però després comercialitzar-la.

Bé, Esquerra Republicana. En aquest cas, les comissions que s'han fet per implementar aquests projectes..., han estat fets, com deia anteriorment, amb traïdoria i nocturnitat. Nosaltres anàvem a veure els nostres representants, el nostre Govern, i ens deien: «Ui, això ve de Madrid.» Anàvem a Madrid i ens deien: «Això ho vol el seu Govern, el de la Generalitat.» Bé, algú mentia, però la veritat al final és fàcil de trobar-la. Per tant, més valia, en aquest cas, haver parlat clar des d'un principi.

Això mateix els hi dic als de Junts, eh?, és exactament igual. O sigui, aquí hi ha una necessitat imperiosa... Perquè es parla de sobirania energètica. La sobirania energètica és la de l'autoconsum, és la del quilòmetre zero, però no la d'una multinacional que vindrà a explotar l'energia i, després, en aigües nacionals espanyoles. Això és sobirania energètica catalana? Algú m'ho podria explicar? Em penso que algú no ha entès el concepte. El que és realment sobirania energètica és la producció d'energia a través de petites instal·lacions i de les empreses i dels ajuntaments i de les cooperatives locals, això sí que és sobirania energètica. Lo altre no, lo altre és una presa de pèl. «Antes alemana que catalana», els hi recordo, i aquí ho deixo, eh?, que quedi clar. Per tant, en aquest sentit, doncs, clar i català.

El POEM. Diu: «No, escolta'm, és que partim d'una base de 1.000 quilòmetres quadrats i ens hem quedat en 250.» Quina bona notícia. Sap quant fan, en quilòmetres quadrats, els tres parcs naturals de Girona? Dos-cents vuitanta-cinc quilòmetres qua-

drats. Aquest polígon en té 250 de superfície; és una barbaritat en alçada, en dimensions i en superfície. És impossible assumir-ho amb una certa qualitat ambiental.

Si volem fer proves, si volem fer experiments, si volem observar el que és l'aerogeneració flotant, anem a Portugal, anem a Galícia, que hi estan en marxa. Allà podem treure les conclusions que calguin, no cal fer un petit Plemcat aquí. Què volen fer, un Plemcat de laboratori per estudiar-lo? I si surt malament, llavors no el faran? La subhasta pública? Perdonin, els de Miteco ja ho han dit, que no, eh? Diu: «*Los catalanes haced lo que queráis con esto del Plemcat, nosotros tiraremos adelante la subasta.*» Quan sortim del contenciós, evidentment tiraran pel dret i faran la subhasta pública. Per tant, alerta, perquè ens ve molt grossa, i la grossa és el projecte gros, no el Plemcat; el Plemcat és una joguina que acabarà malament, evidentment, perquè no serveix per a absolutament res.

Bé, el Partit Popular. Biodiversitat i economia. Sí, evidentment, tenim molts estudis econòmics que diuen que nosaltres vivim el trenta per cent de manera directa del turisme, però és que un seixanta o un setanta per cent..., de manera indirecta. Si això es transforma en una zona que el paisatge no té valor, i, evidentment, l'Empordà no té el prestigi que té la Provence, com té la Toscana, com té Cinque Terre, a què ens dedicarem, nosaltres? Què vendrem? Què tenim, la Sagrada Família? Tenim el Nou Camp? Tenim museus? Bé, el de Dalí, sí. En fi, poca cosa.

Per tant, aquí no vindrà ningú, aquest és el problema que tenim. Tenim els càmpings de la Costa Brava nord, de la part de la Costa Brava. Són els més prestigiosos de tota Europa, els que tenen més premis. Però, per què? Per la seva bellesa natural, el seu entorn. En el moment que això canviï, se'ns haurà acabat definitivament el nostre atractiu turístic. És important tenir clar que tota la transició energètica ha de ser proporcionada i repartida en el territori, és la clau per a una transició energètica d'èxit.

Estudis d'impacte ambiental? Doncs no s'han fet. I per què no s'han fet? I per què no es fan? Doncs perquè diuen ben clar: «Fins que no es facin els projectes no hi hauran estudis d'impacte ambiental.» De moment, quan vam anar al POEM, a Madrid, i vam dir: «Com és que no feu un estudi d'impacte ambiental?», van dir: «No, és que nosaltres qualifiquem i zonifiquem. A partir d'aquí, quan surtin els projectes faran el seu estudi d'impacte ambiental i vostès podran fer les alegacions pertinents.» Per tant, estem a l'espera. No ens en sortirem, eh?, perquè davant d'un estudi d'impacte ambiental d'aquest calat i amb qui tractem, doncs, evidentment, tindran tota la raó.

I alternatives en tenim moltes. Nosaltres estem treballant... En aquests moments podem dir que totes les empreses que represento, totes, estan fent projectes de transició energètica. Totes –totes–: els càmpings, els clubs nàutics, les empreses, les cooperatives, tothom. Per què? Perquè s'estalvia diners. S'estalvia diners en la seva explotació, el seu balanç econòmic. És que és lògic, és que ens ve estupend.

I els Next Generation haurien de servir per implementar tot això, no per fer macropolígons per a les energètiques, que tenen diners que els hi surten per les orelles, perquè són els nostres diners, que ens estan traient dia a dia. Per tant, és que..., no recolzem aquests poderosos, sinó que mirem d'implementar la transició energètica descentralitzada pertot. Això és la clau, petits projectes o mitjans projectes ben repartits en el territori. I hi han moltes fórmules. Estan sortint ginys tecnològics molt importants. Les xarxes de les pomeres podran ser fotovoltaiques, les tanques dels conreus... Hi hauran molts ginys que sortiran i que seran molt més harmònics que tot això que estem parlant.

Aquests grans ventiladors..., és que no sé si es poden imaginar lo que és un aerogenerador gegant, de 350 metres d'alçada, que és com el Montgrí d'alçada, és que... I d'això en podem posar vuitanta-cinc, amb l'aprovació del POEM. Vuitanta-cinc aerogeneradors davant de la costa catalana... Semblarà el desembarcament de Normandia; serà terrible, però terrible. I, a sobre, un aerogenerador que serà una imatge

per al dia i per a la nit, perquè a la nit estan il·luminats. Ull, perquè tot lo que hi ha al mar –tot– s'il·lumina; si no, hi ha perill de col·lisió. I no pots passar pel mig; per tant, tancaran la badia en dos tercers parts. Bé, és un malson que espero que no es compleixi.

I, per últim, els constructors de tots aquests ginys que estan petant com escopetes de fira són de Siemens Gamesa. Analitzin com està Siemens Gamesa. Estan a la ruïna. Per què? Perquè, per cada aerogenerador que ha col·locat, al cap de deu anys n'han hagut de posar un altre. I estan arruïnats. I ara hem de posar-nos nosaltres...?

Al senyor del PSC, jo li passaré els informes de les universitats de Suècia, de Noruega, tots aquests que els hi he dit jo. Són en anglès. Els hi passarem perquè vegin... Perquè, clar, allà ja han implementat aquests macropolígons des de fa trenta anys. Allà sí que els han estudiat. Caram! S'han quedat sense biodiversitat, s'han quedat amb unes conseqüències tremendes, microplàstics pertot arreu, vull dir, el tema és esgarrifós. Estudiïn, només cal llegir-ho. Fins i tot ho he entès jo, que no soc especialista en el tema; segur que és fàcil d'assumir.

I, evidentment, els hi farem arribar també les alegacions que hem fet amb tot el contingut de per què ens oposem a tot això. Seran les alegacions que va fer el nostre advocat, Eduard Ribot, que va recollir tots els estudis del Rafa Sardà, del senyor Lloret, del senyor Gili, del senyor Turiel, etcètera. Per tant, estem parlant...

El president

Senyor Ponjoan, hauria d'anar acabant...

Jordi Ponjoan del Molino (portaveu de Stop Macroparc Eòlic Marí, plataforma No al Plemcat)

Ja està, eh?

El president

No, no, acabi. Vull dir que hauria d'anar acabant. Gràcies.

Jordi Ponjoan del Molino (portaveu de Stop Macroparc Eòlic Marí, plataforma No al Plemcat)

Si us plau, agafin ara, sortint d'aquí, i posin a Google «Un silenci blau». Entrin-hi, perquè és un curtmetratge de deu minuts i la veritat és que explica molt més bé tot lo que hem explicat nosaltres, amb imatges.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies per les seves explicacions. Hem sigut una mica permissius amb el temps. No sé si hi ha algun grup que vol fer alguna pregunta molt concreta, alguna puntualització molt concreta; si no, fariem..., res, un petit recés per fer canvi de compareixents, per entendre'ns, i seguiríem amb aquesta comissió monotemàtica del Plemcat.

Moltes gràcies per les seves explicacions a la senyora Cèlia Garbí Lamich, alcaldessa de l'Armentera, i al senyor Jordi Ponjoan del Molino, en representació de la plataforma No al Plemcat.

Moltes gràcies.

La sessió se suspèn a un quart de cinc de la tarda i nou minuts i es reprèn a dos quarts de cinc.

El president

Bona tarda de nou. Reprenem la comissió després d'aquest petit recés per fer el canvi de compareixents.

Compareixences

357-00500/15 i 357-00501/15

Em correspon donar la benvinguda al senyor Àlex Raventós i al senyor Carlos Casanovas Bermejo, en representació de l'empresa X1 Wind, i al senyor Enric Pardo Cifuentes i el senyor Sergi Nuss Girona, en representació de Renovem-nos, per informar sobre el Plemcat en les dues situacions. Començarem pels representants de Renovem-nos i després farem la següent compareixença.

Com els he explicat als compareixents, vostès dos tindran un temps de deu minuts per fer les seves explicacions de la presentació que han portat. Després, els representants de l'empresa, i, després, els grups parlamentaris preguntaran, faran les seves observacions. I tindran després un torn de cinc minuts cadascun per poder contestar a aquelles preguntes o consideracions que els grups parlamentaris els hagin traslladat.

Per tant, sense més dilació, benvinguts a la Comissió de Transició Ecològica d'aquí, del Parlament de Catalunya, i quan vulguin tenen la paraula. Senyor Enric Pardo Cifuentes i senyor Sergi Nuss Girona, gestionin aquests deu minuts com vostès considerin.

Sergi Nuss Girona (coordinador de campanyes de Renovem-nos)

Molt bé, gràcies. Bé, som en Sergi Nuss i l'Enric Pardo, i en representació de l'associació Renovem-nos us volem agrair l'oportunitat d'exposar el nostre parer sobre la Plataforma de Recerca, Desenvolupament i Innovació en Energies Marines de Catalunya, la Plemcat.

(L'exposició dels oradors és acompanyada d'una projecció de xarts, els quals poden ésser consultats a l'expedient de la comissió.)

Bé, Renovem-nos, per a qui no ens conegui, és un *think tank* independent, d'experts en crisi climàtica i transició energètica, amb la missió de situar Catalunya a l'objectiu de l'acord de París d'aturar l'escalfament global a un grau i mig respecte als nivells preindustrials. Formem part de Renovem-nos un total de quaranta-quatre persones. D'una banda, destacades figures del món científic, tant del camp de la conservació de la natura com del canvi climàtic i l'energia, també alguns dels màxims especialistes en comunicació científica del país, també activistes climàtics de diferents edats i uns pocs professionals del sector privat. Des de Renovem-nos som fermes defensors de la Plemcat, i això és el que intentarem argumentar tot seguit.

D'entre tots els membres de Renovem-nos, els voldria presentar el doctor Pep Canadell, biòleg i director executiu del Global Carbon Project. Podríem dir que avui en dia en Pep Canadell, català, és una de les tres persones més influents en matèria climàtica al món; per tant, si us plau, els animem a conèixer-lo més. Cada any el senyor Canadell i el seu equip ens informen –deixin-m'ho posar-ho així– de l'esperança de vida del pacient: el Global Carbon Project ens diu any rere any quant de temps ens queda per esgotar el pressupost de carboni per romandre sota el grau i mig d'escalfament global, és a dir, quina quantitat d'emissions podem fer encara per no passar aquest llindar de temperatura.

El darrer informe del passat mes de juny –o sigui, el mes passat– ens indica que l'esgotament del pressupost de carboni global es produirà en dos anys. Això vol dir que ja hem perdut la batalla del grau i mig? No, vol dir que els propers vint-i-cinc anys cal posar tota l'atenció i recursos possibles en les polítiques de mitigació d'emissions, de descarbonització, per retornar a l'objectiu del grau i mig. Ens hi va el futur dels nostres fills i nets, de l'economia i de l'habitabilitat d'allò que sentim com casa nostra.

Catalunya és una regió pionera al món pel que fa a la legislació en matèria climàtica, i això és quelcom pel que ens hem de felicitar, en tant que les seves formacions polítiques en són les responsables. Un dels elements més destacats de la Llei 16/2017, del canvi climàtic, estableix que Catalunya planifiqui la seva descarbonit-

zació en base a un pressupost de carboni propi. Recentment, el comitè d'experts en canvi climàtic del Parlament, com ja saben, va presentar els pressupostos de carboni, i en breu seran traslladats pel Govern al Parlament per a la seva aprovació. Arriben amb sis anys de retard, un temps preciós perdut, ja que en aquest període hem seguit abocant emissions gairebé sense fre, i ara només ens resta l'equivalent a set anys d'emissions, a partir de 2026.

La inacció de Catalunya i de la comunitat internacional davant de l'escalfament global, sobretot del nord global, del qual nosaltres formem part, està tenint efectes climàtics cada cop més evidents i devastadors. Aquí poden veure l'increment de la temperatura mitjana a Catalunya des del 1950 i l'evolució dels dies mensuals amb onada de calor a l'Estat. La tendència és evident i preocupant. Segons publica el Servei Meteorològic de Catalunya, de seguir així el 2050 la temperatura mitjana de Catalunya es podria elevar dos graus més, encara, respecte a l'actual. Estem en plena emergència climàtica, n'hem de prendre consciència clara. No estem parlant de quelcom que hàgim de resoldre a llarg termini; no, ho hem de resoldre molt a curt termini.

Amb l'1,3 graus d'escalfament amb què ens trobem ara a Catalunya, els efectes en forma d'episodis meteorològics extrems i danys associats ja són molt significatius. Com poden veure a la diapositiva, hem fet com una mena de recull dels fenòmens extrems que hi ha hagut des del 2020. Han sigut vint-i-tres fenòmens fins al 2024, no hem entrat ja en el 2025, en què, com saben tots, estem vivint un fenomen rere l'altre d'onades de calor o ara els incendis, etcètera.

Els danys i costos són mil·lionaris. Amb els compromisos climàtics internacionals actuals, sabem que alguns països com la Xina o l'Índia seguiran enviant CO₂ a l'atmosfera fins al 2060 o 2070, però la resta, nosaltres, per responsabilitat històrica, hem d'accelerar la nostra acció per alentir i estabilitzar al màxim el procés d'escalfament i evitar danys molt superiors als actuals.

Com poden veure, l'impacte social de cada tona de CO₂ és enorme: 250 euros per tona de CO₂. Si s'apliqués un impost equivalent, a Catalunya li tocaria pagar 10.000 milions d'euros l'any, un vint-i-cinc per cent del pressupost de la Generalitat, però com que no ens ho cobra ningú, sinó que els hi cobrarem als nostres fills i als nostres nets del futur, doncs, no fem re. En canvi, les emissions evitades per un parc eòlic marí, en aquest cas a la Costa Brava, pujarien fins a 750 milions d'euros l'any d'estalvi en danys socials climàtics.

Però és que, a més, al mar la situació és exactament la mateixa. La major amenaça per a la biodiversitat marina aquí i a tot el món és l'escalfament global, i la major causa de pèrdua de biodiversitat marina aquí i al món és la pesca, especialment la pesca d'arrossegament. Per tant, a nosaltres hi han certs debats que ens costen d'entendre, perquè les evidències dels impactes del que ja està passant amb l'escalfament són de magnitud, de ritme i de profunditat molt superiors als impactes que ens puguin preocupar d'un parc eòlic concret o d'unes infraestructures concretes en un lloc concret, que representa menys de l'u per cent o menys del dos per cent del marc territorial català.

Allà els presentem algunes dades ràpides. L'onada de calor del 2022 va provocar la mortalitat massiva en més de cinquanta espècies bentòniques –gorgònies, esponges, etcètera. La cobertura de coralls i gorgònies ha caigut fins a un vuitanta per cent en zones impactades per onades de calor. En els darrers cinc anys, la freqüència d'episodis de blanqueig i mortalitat ha augmentat un seixanta per cent respecte al període 82-2010 al Mediterrani occidental. Això és lo que està passant. Si us plau, entenguin la jerarquia de la problemàtica per abordar la jerarquia de les solucions.

Com vostès saben, frenar l'escalfament global vol dir principalment deixar enre els combustibles fòssils i accelerar la transició a les energies renovables, perquè entre el setanta i el setanta-cinc per cent de les emissions a nivell mundial, europeu

i català són d'origen energètic. Els carburants per al transport, el gas natural de la xarxa, les centrals de cicle combinat, el butà, el gasoil, etcètera, el petroli, i en algun cas el carbó de centrals tèrmiques són les causes del que tenim.

Però el millor de tot és que les energies renovables ja estan fent el seu camí efectiu per accelerar la descarbonització. La caiguda de les emissions en la generació d'electricitat és un fet comprovat des del 2022 gràcies a l'expansió de renovables, una tendència que no para d'accelerar-se. I Espanya n'és un gran exemple, amb un clar desacoblament –en el gràfic de la dreta– entre creixement econòmic i emissions de CO₂. Catalunya, malauradament, és l'excepció a aquesta realitat, quelcom que el meu company Enric Pardo ara els explicarà amb més detall i entrant en profunditat en tot el referent a l'energia eòlica marina.

Enric Pardo Cifuentes (responsable d'incidència institucional de Renovem-nos)

Bona tarda, gràcies. Bé, el debat de Plemcat, «sí», Plemcat, «no» és un debat que ve implícit, diguem-ne, amb un paquet que és energia eòlica *offshore* –és a dir, marina– «sí» o «no». Llavors, aquí cal qüestionar..., és a dir, si qüestionem aquesta base, jo crec que hem de qüestionar la Proencat, que és la que ens determina quina ha de ser la transició energètica a Catalunya. I, més enllà de la Proencat..., la Proencat lo que fa és adaptar-se sobretot a les directives europees, que ens fixen uns objectius a assolir. La famosa directiva 5x15 és la que ens obliga a arribar a aquests llindars.

Aquí, en aquest diagrama, veuen, a l'esquerra, la situació d'energia primària a Catalunya. La petita porció de color blau són les renovables que ara tenim; tot lo altre són fòssils o nuclear. Hem de passar d'aquest escenari a l'escenari de la dreta, on el cent per cent de l'energia primària –no elèctrica, sinó primària: combustibles, calefacció, usos tèrmics i industrials– hauria d'estar electrificada i electrificada en renovables. Com se poden imaginar, tenim un repte molt gran per davant, un repte que no serà fàcil d'assolir. Vull dir, la Proencat és una perspectiva al nostre entendre molt optimista, que nosaltres signaríem ara mateix, però cada vegada que algú qüestiona la possibilitat de que sigui una realitat, doncs, anem encara fent-ho més difícil.

La pregunta, per tant, és: podem prescindir de l'eòlica marina? Sota la nostra perspectiva no en podem prescindir. No en podem prescindir perquè, si s'hi fixen, a la Proencat –aquí a l'esquerra– tenen els objectius als quals hem d'arribar i quina és la situació actual. Sovint les persones que legítimament, pels seus interessos particulars o col·lectius, estan en contra del parc eòlic marí argumenten que això ho podríem suplir posant plaques a les teulades. La Proencat..., aquí tenen la xifra de lo que es podria arribar a assolir en plaques a teulades el 2050: són onze gigawatts.

Bé, onze gigawatts no és una xifra petita. La Proencat estima que comptant un seixanta per cent de les teulades de tot Catalunya, que és molt comptar –vull dir, l'altre quaranta per cent representa que tenen ombra o no són aptes o els pendants no són correctes, o les orientacions–..., però, comptant l'altre seixanta per cent, podríem arribar a aquesta xifra. Què passa? Que aquest seixanta per cent..., falta que els propietaris vulguin, puguin, tinguin els diners per fer-ho i no tinguin altres prioritats, diguem-ne, a la vida.

Per tant, tota aquesta fórmula de plaques a les teulades està molt bé, és molt pedagògica, és molt democràtica, però no és gens ràpida; de totes les tecnologies que tenim aquí serà la de més lenta implantació. S'ha de renunciar a ella? No, però si volem atrapar aquesta cursa en el temps que tenim per descarbonitzar l'economia de Catalunya necessitem eines que ens permetin fer alguns salts endavant quantitatius, d'acord? Després tots aquests aspectes més qualitatius ja els anirem fent, però, d'entrada, si volem guanyar temps a tot el temps perdut, necessitem una sèrie d'accions que ens ho puguin permetre.

Per dir alguna cosa, l'eòlica que en aquests moments està prevista segons la Proencat..., el 2050 haurien de ser 23 gigawatts, tota l'eòlica del conjunt de Catalunya. Si s'hi fixen, ara, en aquests moments, eòlica terrestre en tenim 1,4, hem d'arribar a 23,1. En aquests moments el territori ja està tensionat, diguem-ne; en algunes co-

marques molt ventoses està tensionat, perquè la gent considera que ja comença a haver-hi masses parcs eòlics, però és que tot just hem començat. Si hem de passar d'1,4 a 23 hem de multiplicar això per bastantes vegades.

L'eòlica marina ho resol? Bé, no ho resol del tot, però sí que en resol una part. En resol una part en tant..., ara ha sortit un missatge aquí... Perdó, eh? *(Veus de fons.)* Ah, perdó...

El president

No, acabi, en tot cas, i després ja gestionarem la resta.

Enric Pardo Cifuentes (responsable d'incidència institucional de Renovem-nos)

En resol una part. En el millor dels casos..., o sigui, a Espanya li pertoca un total el 2030 de 3 gigawatts, segons un repartiment que ha fet la Unió Europea, d'un total de 61 gigawatts. El 2050 aquesta xifra s'incrementa i a Catalunya li tocarien uns 3 gigawatts aproximadament; 3, 3,5 és el límit de lo que cabria en el parc eòlic marí. Fixin-se que 3,5 gigawatts és aproximadament un terç de la totalitat de plaques que podem posar a les teulades a Catalunya. Per tant, el salt que ens permet fer això és considerable.

Quins són els avantatges de l'eòlica marina respecte a l'eòlica terrestre? Jo crec que aquesta és una dada que vostès han de tenir molt en compte. D'entrada, la tecnologia terrestre té una mitjana de 2.500 hores de funcionament l'any. La tecnologia marina són 4.000 hores l'any. Això vol dir un seixanta per cent més. O sigui, per cada megawatt que posem, tenim 1,6 megawatts funcionant.

En paral·lel, la tecnologia terrestre sol funcionar amb màquines de 5 megawatts. La tecnologia marina quan es fa es sol fer amb màquines de 15 megawatts; per tant... A més a més, treballem amb màquines que són el triple de grosses. Què vol dir això? Que per cada aerogenerador que estem muntant a mar en podem establir entre quatre i cinc a terra. I això, per solucionar, diguem-ne, un conflicte territorial on el vent en el nostre país està concentrat en unes comarques molt determinades, doncs, sens dubte és un argument bastant a favor d'una tecnologia a la qual no podem renunciar.

Bé, sovint es parla també –i això ho expressa també la llei del canvi climàtic– que la transició energètica de Catalunya ha de respondre a un model distribuït territorialment, equitatiu, on puguem democratitzar al màxim, on els centres de producció energètica estiguin el màxim de repartits. Bé, si mirem la realitat de la transició energètica a comarques de Girona, en aquest diagrama vostès veuran que hi han diferents colors. El groc, òbviament, correspon a les comarques de Tarragona; hi tenim Barcelona, hi tenim les de Lleida. El vermell seria tot lo que és exportació. I el blau clar, que segurament vostès no són capaços d'apreciar-lo en el gràfic, és la producció que se genera a comarques de Girona. Gairebé no sortim en el gràfic. Un 1,5 per cent de les necessitats de les comarques gironines s'està satisfent en aquests moments amb energies renovables, i són bàsicament produïdes pels embassaments de Sau i Susqueda.

Què vol dir això? Que si realment ens creiem lo que diu la llei del canvi climàtic, que la producció ha de ser distribuïda en el territori, hi ha un territori a Catalunya que té molta feina per fer. El projecte del parc eòlic marí permetria pràcticament cobrir la quota gironina, si més no a 2030, i una bona part de la quota que li correspondria a 2050.

Bé, podem seguir debatent això? No ho sé. Jo crec recordar –vostès ho deuen tenir en els arxius, però...– que aquesta mateixa comissió, que abans es deia «d'Acció Climàtica», el 2022 ja va donar el seu aval al parc eòlic marí i va donar el seu aval a la Plemcat com a projecte. Podem tornar-ne a parlar tres anys després, però, és clar, els terminis s'esgoten. Nosaltres en aquest gràfic..., hi poden veure les diferents tecnologies i com les hem d'anar fent créixer amb els anys. I aquests són els anys que

tenim, no en tenim més. Com més temps restem o romanguem en la inacció, més feina haurem de fer els anys següents.

Me diran: «Bé, l'eòlica marina és un petit percentatge del tot.» Sí, però tot comp- ta. Si anem prescindint, doncs, tot això ens va complicant la resta de tecnologies a l'hora d'implantar-les en el territori al ritme que les hem d'implantar. Per tant, com més diversifiquem les tecnologies, més repartit estarà l'impacte territorial.

El president

Hauríem d'anar avançant en la presentació...

Enric Pardo Cifuentes (responsable d'incidència institucional de Renovem-nos)

Sí, és l'última, i només per fer una reflexió. Sovint es parla de l'impacte que pot tenir sobre el fons marí. En aquest diagrama lo que vostès veuen és el mapa de les captures de lluç amb pesca d'arrossegament. Com poden veure, aquest requadre que hi ha així més petit és la zona on aniria ubicada la Plemcat. Tot el seu voltant és sot- mès cada dia a pesca d'arrossegament. La conseqüència és que el fons marí és un desert de llims i sorres i poquíssima vegetació, pràcticament nulla, perquè la llau- rada diària no li deixa gaire marge. Per tant, l'impacte que això pot tenir, puntual, està per veure. De fet, la Plemcat és un dels objectius que té, si realment l'impacte és negatiu o fins i tot potser arribar a positiu per l'efecte escull que suposa això a l'hora de limitar la pesca d'arrossegament en aquesta zona. Hi han experiències a Portugal i a altres llocs en què les tecnologies flotants d'eòlica marina han comportat, amb el temps, una recuperació de la fauna piscícola. Per què? Perquè troben allà un refugi per a les seves espècies.

I, bé, simplement fer una última reflexió quant a la Plemcat, que és que sense re- cerca no podem fer transició energètica. La transició energètica a Catalunya la po- dem fer nosaltres, aprofitar-la per tenir tecnologia pròpia, per desenvolupar un teixit empresarial que treballi per la transició energètica, o ens la poden fer des de fora, ho importem tot, ho comprem tot, en tecnologia vindrà tot de fora, no tindrem coneixe- ment. Per tant, la Plemcat ens permet tenir l'oportunitat d'estar en primera línia en aquesta tecnologia, que, entre altres coses, no només la tenim, és que ens ve d'Euro- pa, ens ve d'Espanya. I l'únic que podem decidir nosaltres és si ens volem avançar amb una plataforma d'assaig perquè això es faci de la millor manera o, senzilla- ment, deixem que succeeixi com hagi de succeir, sense tenir cap mena de control sobre el que es fa.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. Ara és el torn del senyor Àlex Raventós Agustí i el senyor Car- los Casanova Bermejo, de l'empresa X1 Wind. En tot cas, com veuen, som permis- sius, però intentem cenyir-nos als deu minuts com a màxim de referència. I, a partir d'aquí, quan vulguin. Fem la preparació de la presentació... *(Pausa.)*

Molt bé. Com dèiem, hem fet ja la posada dels temes del directe a punt. Quan vulguin, amb la presentació que també ens han preparat... Després des de la Mesa enviarem a tots els grups parlamentaris les dues presentacions que ens han fet arri- bar. Quan vulguin, tenen la paraula. I, com he dit, gestionin aquests deu minuts aproximats de referència com vostès ho considerin oportú. Tenen la paraula.

Àlex Raventós Agustí (CEO i cofundador d'X1 Wind)

Abans de res, agrair l'oportunitat per venir a presentar aquí avui. Nosaltres volem transmetre un missatge positiu, d'oportunitat. És difícil. Jo estic plenament d'acord amb el missatge de Renovem-nos. El nostre objectiu com a emprenedors..., amb el Carlos i tot l'equip estem conscienciats del tema de canvi climàtic, i és dur treballar sabent realment la gravetat de la situació. Inclús compartim algun dels missatges de la sessió prèvia, a nivell de que les coses s'han de fer bé, que el tema del macroparc espanta, però és que s'ha de separar molt clarament lo que és el macroparc de lo que

és Plemcat, perquè és una cosa totalment diferent. I Plemcat és necessari per, eventualment, fer-ho o no o fer-ho diferent del macroparc.

(L'exposició dels oradors és acompanyada d'una projecció de xarts, els quals poden ésser consultats a l'expedient de la comissió.)

X1 Wind som una empresa catalana, una empresa tecnològica. Simplement perquè..., molts noms els coneixereu segur, fundada el 2017 pel Carlos i per mi mateix; unes quaranta-cinc persones, el noranta-cinc per cent aquí, a Barcelona, alguns a Navarra, uns pocs. I la idea va sorgir del Carlos, en aquest cas, que treballava en una empresa catalana que coneixereu, potser, Ecotecnia, que va ser pionera en eòlica, i el 2012 va decidir anar a l'MIT, a Boston, per aprendre sobre l'energia flotant, plataformes flotants, perquè ja es començava a parlar d'això. I, bé, no explicaré tota la història, però ens vam conèixer a Holanda i el 2017 vam constituir..., i hem fet una sèrie de passes que ara explicaré per validar la tecnologia, els seus impactes i optimitzar-la.

Tenim una sèrie d'accionistes darrere, amb empreses com Technip, que aporta molt de *know-how* en el sector marítim, però també la Comissió Europea, a través de l'EAC Fund, o Innoenergy, que és un fons també que inverteix en empreses de clima. Però també reforçant..., no volem vendre la nostra tecnologia avui, som una de les empreses catalanes –i n'hi han moltes– que som líders avui en dia en eòlica marina, d'acord?, i aquest és el missatge d'oportunitat. Nosaltres fem flotadors, però n'hi ha d'altres que fan sistemes flotants de mesura, com és Eolos, que fan *software*, com Vortex, que és líder a nivell mundial de simulació a macroescala, altres que ho fan a petita escala... També universitats, centres de recerca, que són pioners, i és una oportunitat que... Ja vam deixar perdre fa quinze anys lo que era l'eòlica a terra; la solar ja, lògicament, està perduda; la marina tenim una oportunitat per liderar-la des del punt de vista tecnològic que voldríem no deixar escapar.

Això m'ho saltaré, ja ho han explicat molt bé Renovem-nos. És una mica el creixement esperat de l'eòlica marina flotant, en particular, al món, a Espanya, a Catalunya, al sud de França, a Regne Unit, Noruega, Àsia, Japó, la Xina, Itàlia, Portugal... Molts països ja hi estan apostant. I a Catalunya tenim un recurs ideal; lo que veieu allà al mig en color lila o vermell fosc és el recurs eòlic. I, a Catalunya, per què Plemcat i fer-ho allà? És perquè no tenim recurs. No pots fer un parc eòlic on no tens vent, no pots fer un parc solar a un lloc on tens ombra. Has d'anar a buscar el vent on toca; si no, aleshores, el que dèiem abans, en comptes de produir quatre mil hores o cinc mil, produiràs cinc-centes o mil hores, i no té sentit.

I un altre punt important és que ho has de testejar, això, on hi ha el recurs, on hi han els potencials impactes negatius o positius, i per això Plemcat s'ubica en la zona òptima. Si mireu el mapa de Catalunya, l'únic lloc on realment hi ha bon recurs és a l'Empordà i a algunes zones de Tarragona, no?; a la zona del Delta, que també està protegida, i a la costa de Tarragona. Tota la resta és en color verd o blau, que significa una producció de menys del cinquanta per cent de lo que produïm al mar. Es van fer parcs a terra, es podien fer –a l'Empordà també, que hi ha bon recurs–, però el recurs és millor al mar i els impactes també són més petits al mar. Ara us ho explicarem una mica.

És per això que molts països estan promovent parcs eòlics. Hem parlat del projecte del macroparc que està impulsat en aquest cas pel Govern espanyol. Ha delimitat una zona que es diu Leba 1, i també hi ha Menorca, hi ha Andalusia, hi ha Galícia i hi ha Canàries, que són zones on hi ha bon recurs. S'ha fet un estudi bastant exhaustiu de quines són les zones amb conflictes durs amb pesques, amb biodiversitat, amb zones militars, etcètera, i s'han escollit aquestes zones. Però és que França ho està fent i ho està fent aquí al costat, a la zona del cap de Creus, i ja s'estan construint tres parcs en aquest moment; un s'ha construït ja, un altre està en construcció i l'altre es farà, i el que està en construcció està a pocs quilòmetres al nord del cap de Creus.

Però és que ja s'han atorgat dos subhastes de 250 megawatts que es faran, una d'elles al costat, i s'estan llançant ja subhastes de dos parcs de 500 megawatts. És una realitat, però és que és una oportunitat, torno al missatge positiu. Hi ha molt molt recurs al golf de Lleó, i és per això que s'ha d'aprofitar. S'ha d'aprofitar bé, i d'aquí la necessitat de Plemcat, com explicarem. Després hi ha altres zones que s'estan també promovent al Mediterrani i en altres regions.

Som tecnòlegs, som enginyers, i lo que ens agrada són les dades i intentar millorar i optimitzar les tecnologies. Aquí lo que veieu són els diferents conceptes que hi han. Hi han quatre estàndards, diguem-ne, i després hi han uns híbrids, com el nostre, que combinen coses d'aquestes. Aquí no diré quin és millor o pitjor. Lo que podeu veure és que hi han diferents..., uns són millors a nivell de construcció, uns altres a nivell d'instal·lació, uns altres a nivell de rendiment, i amb més o menys coneixement, d'acord?

El que veieu, per exemple, a la dreta, el TLP, és molt interessant i és el nostre concepte. Té part del TLP perquè no té les «cadenes», que se'n diuen, no? Les cadenes..., és veritat que alguns potser duren cadenes, els TLP no van amb cadenes, no hi ha arrossegament, no hi ha soroll, però és una tecnologia menys coneguda. I per això la necessitat de tenir llocs com el Plemcat, que puguin ajudar a incrementar la maduresa d'aquestes tecnologies.

Aquest és el nostre disseny. No hi perdre gaire temps, però, com veieu, aquí es veu millor lo que és una línia vertical. Tenim tres o sis línies verticals per tenir redundància –si una es trenca, que no se'n vagi a la deriva– que van directament al fons amb unes àncores de succió, que són com uns gots que els poses cap per avall, en treus l'aire i succionen sense soroll, sense impacte. En tot cas, l'impacte seria un escull al fons del mar, que seria un impacte positiu. Aquests sistemes no arrosseguen, van directament, no hi ha cap zona..., aquest cable que toca el fons, i no generen soroll, a diferència de les cadenes.

S'han de provar diverses tecnologies. Els TLPs tenen dificultats en altres temes –d'instal·lació, manteniment, etcètera– que en els sistemes en cadenes poden ser més simplificats, però se n'han de provar de diferents, veure quins són millors o pitjors, i, després, trobar una solució combinant-ne diversos, i d'aquí un altre cop la necessitat de zones com Plemcat.

Important explicar també lo que és la fase de desenvolupament tecnològic. Nosaltres i la majoria d'empreses tot el temps que podem estem al laboratori, fem models a escala petita. Allà podem validar models de simulació, podem optimitzar el rendiment, però hi ha un moment que has d'anar al mar. Nosaltres vam fer un pas intermedi, vam anar a Canàries, vam fer un primer pilot a escala parcial que ens va permetre realment demostrar..., perquè el nostre concepte és molt disruptiu i volíem donar confiança. Va ser un èxit a nivell tècnic, també a nivell ambiental, i això va despertar l'interès d'inversors, de la Comissió Europea i de clients per signar els primers contractes d'enginyeria, però per poder implementar aquesta solució a nivell comercial és obligatori fer la fase 3, que és la fase de pilot a escala comercial.

I per què? Perquè al final aquests projectes són grans, s'han de finançar amb bancs i necessiten tenir la tecnologia certificada, la corba de potència validada; temes de fiabilitat..., no tenir uns mesos, sinó tenir uns anys per veure si això falla, on falla i com ho pots millorar. Necessitaràs convèncer les assegurances, i és necessari tenir unes proves de com a mínim cinc anys per entendre realment a llarg termini com funciona la tecnologia. I d'aquí la necessitat de zones com Plemcat, que permetin a aquesta tecnologia arribar al mercat. I hi ha després la fase d'industrialització, que serà una fase posterior.

Important: al Mediterrani, tot i tenir aquest recurs, tot i haver-hi aquests parcs, no hi ha cap zona d'assajos per provar aerogeneradors flotants, no existeix. A Espanya hi ha algunes altres zones, són per a poca potència, i, com deien abans, els prototips seran de 15 megawatts i no són al Mediterrani. És important, si volem enten-

dre els impactes potencials que hi han al Mediterrani, fer les proves al Mediterrani. I és que, a més, la tecnologia que instal·les al Mediterrani..., el seu disseny és diferent de si instal·les la tecnologia a Galícia o a Canàries per un tema de condicions d'onatge, corrents, vent, corrosió, creixement de... –com es diu?... (*Veus de fons.*) Bé, el creixement dels crustacis que s'enganxen a la plataforma és diferent aquí que allà, i tot això s'ha d'estudiar.

Plemcat –no tinc gaire temps, un minutet– m'ho salto, perquè ho coneixeu molt bé, però dona resposta a això. I és una gran iniciativa que es va fer per intentar validar des del punt de vista tècnic diferents conceptes, des del punt de vista ambiental i des del punt de vista de recerca.

Nosaltres tenim... No sé si ho sabeu, el Plemcat va llançar una sol·licitud per a interessats. Hi vam aplicar nosaltres, dos empreses més també, que han sigut seleccionades, i si es fa Plemcat nosaltres tenim una de les tres posicions per provar i demostrar la nostra tecnologia amb un consorci que veieu allà, que hi som nosaltres, coliderat per nosaltres; hi ha Schwartz, que és una empresa cent per cent catalana, de Tarragona, que faria la fabricació de l'estructura a Catalunya, al port de Tarragona; hi ha Ocean Ecostructures, una *start-up* catalana molt pionera també, que lo que fa és uns mòduls que són esculls, com una espècie d'esculls artificials, que s'enganxen a la teva plataforma per maximitzar la biodiversitat, i ja ho hem provat a Canàries i va ser un èxit; hi ha l'IEC, hi ha Naturgy... Com veieu, un contingut local important.

I aquí, lo que deia: això són imatges reals del nostre prototip a Canàries. No som experts en temes ambientals. Hi han moltes empreses i tècnics que ho estan fent. El procés del Plemcat està seguint un estudi d'impacte ambiental complet. Llavors, aquí veieu que hi havia un mero, que ja hi havia biodiversitat que s'hi adheria, i això va estar només set mesos dintre del nostre sistema, i hi havien dofins. Llavors, la pregunta és: ostres, si crees biodiversitat, això és negatiu també? O és positiu? Perquè al final els peixos marxaran..., què passa si atraus els peixos? Llavors, al final tornem a la recerca. S'estan dient moltes coses. Hi han molts estudis, com deia abans l'Enric, que demostren que hi ha una atracció de biodiversitat, i l'impacte, de fet, és positiu, però es necessita el Plemcat per provar-ho i veure-ho, perquè els peixos que hi han aquí són diferents als que hi ha a Portugal.

I, ja per acabar, jo crec que el punt més important de tots és el punt de vista de lideratge de Catalunya. Catalunya, com deia abans, som líders en recerca. Universitats, centres de recerca com l'IREC, l'Eurecat, la UPC, etcètera, són líders en diverses matèries que veieu allà. A nivell d'empreses tecnològiques, hi han quatre o cinc empreses capdavanteres a nivell mundial catalanes que estan liderant... Tenim un munt de proveïdors de components i serveis; potser no fabricarem tot el conjunt, però gran part d'ell es pot fabricar i ja s'està fabricant a Catalunya. Nosaltres estem treballant amb més de cinquanta empreses catalanes.

I, per últim, també tenim infraestructures com el port de Tarragona, el port de Barcelona, etcètera. Estem en una ubicació estratègica no per donar servei a un futur parc si es fa aquí a Catalunya, sinó que els parcs que s'estan fent a França o que es faran al sud d'Espanya, etcètera..., si no podem competir nosaltres, si no podem provar, demostrar la nostra tecnologia, es faran amb tecnologia feta fora. Llavors, això es farà, sembla que s'acabarà fent. Intentem-ho també no des del punt de vista energètic –que és clau– i climàtic, sinó també des del punt de vista de contingut econòmic, creació de riquesa i de llocs de treball aquí a Catalunya, doncs, que ho podem fer nosaltres, i que la tecnologia no vingui de França o de Portugal, com és el cas avui dia.

Ja està. I aquí hi ha una mica les conclusions que acabo d'explicar ara mateix.

El president

Molt bé. Moltes gràcies, senyor Àlex Raventós. En tot cas, ara farem el torn d'intervencions dels diferents grups parlamentaris. Aquestes dues sol·licituds de compa-

reixença estaven plantejades pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, i per fer la primera intervenció té la paraula la seva portaveu, la diputada senyora Andrea Zapata. Quan vulgui.

Andrea Zapata Alfonso

Sí; bona tarda. Gràcies, president. Se'm sent? Sí? (*Veus de fons.*) És que em dona la sensació que ho tinc massa lluny –perdó, eh? (*Pausa.*) D'acord, ara sí. En primer lloc, agrair tant la compareixença anterior com la que hem tingut ara aquí. Sí que faré alguna referència també a lo que s'ha dit abans, perquè crec que també és important comentar alguna qüestió, però també felicitar d'alguna forma que puguem tenir debats contrastant dues perspectives i també trobant punts de trobada entre ambdues, perquè crec que també n'hi ha.

Crèiem que era important que vinguéssiu perquè creiem que també era important donar aquesta visió des d'una perspectiva més de dades, perquè creiem sobretot que, en qüestions referents a lo que seria la transició ecològica, és molt important que aportem aquesta visió també més tècnica. I, sobretot, crec que també ens ha anat bé per entendre millor la importància de l'energia eòlica marina, per entendre l'energia eòlica marina com a tal, perquè és la gran desconeguda per una qüestió de que en el nostre territori no n'hi ha, i també per posar en valor la importància de la recerca, perquè precisament crec que el Plemcat el que busca és potenciar aquesta recerca, que és imprescindible per poder avançar en matèria de transició ecològica.

Jo entenc la por, entenc que tot el que se'ns ha dit en la compareixença anterior..., jo també vinc del món municipal i també he viscut pors similars, però crec que s'ha explicat molt bé. Hi han hagut converses i contactes amb els agents implicats especialment a nivell institucional; segurament es podrien millorar, però estic convençuda de que es continuarà treballant en aquesta direcció i intentant consensuar-ho al màxim possible. Al final, el que es pretén instal·lar en aquesta zona no és un parc eòlic marí per una qüestió arbitrària, sinó perquè és l'única zona del nostre territori que reuneix les condicions necessàries per a la seva instal·lació –crec que s'ha explicat bé ara–, i és un projecte que porta molts anys treballant-se, estudiant-se, planificant-se i que no es realitzarà, òbviament, fins que tinguí totes les garanties ambientals i requisits de rigor.

Però a mi sí que m'agradaria remarcar que no és una qüestió ideològica, que no és un capritx, que estem en una situació d'emergència climàtica. Precisament l'altre dia al Ple també la CUP presentava una proposició de llei remarcant que estem en aquesta situació d'emergència i que per poder avançar, doncs, necessitem infraestructures; amb el major respecte possible al medi ambient, però és que sense elles a la llarga directament no tindrem cap medi per respectar. I hem de tenir clar que per avançar cap a aquest model hem de deixar enrere potser algunes qüestions o algun model de país al que estem acostumats fins ara, des d'una perspectiva mediambiental, per una qüestió d'absoluta necessitat.

Jo crec que a ningú li agrada que s'instal·li una plataforma eòlica marina en el seu municipi, igual que a ningú li agrada que s'instal·lin plaques renovables o que s'instal·lin instal·lacions renovables al costat de casa seva. Crec que és important que es faci aquest treball de trobar punts intermedis que impliquin el mínim impacte territorial, però hem d'assumir que el paisatge canviarà, i en aquest cas canviarà d'una forma gairebé simbòlica, però canviarà, si volem anar cap a un model de transició ecològica. I és important que intentem no haver d'oposar la crisi climàtica i els ecosistemes i no caure en la trampa de creure que o estem a favor de les renovables o estem a favor dels municipis o del territori, perquè crec que és enganyós. I hem de buscar solucions intermèdies, perquè hi han solucions intermèdies, i crec que aquesta, per exemple, ho és.

I simplement per..., sí que volia fer una pregunta, perquè veig que no em queda massa temps, i era sobre la possibilitat... Comentàveu que aquesta zona era la zona idònia per poder instal·lar una plataforma d'aquestes característiques, i m'agradaria

saber si també, no ho sé, amb algun altre tipus de tecnologia a futur..., si es podria instal·lar algun tipus de tecnologia similar en la resta de territori català seguint models de..., entenc que..., bé, heu explicat que en altres països també hi han plataformes d'aquestes característiques, però evidentment el medi és diferent, no? –imagino, doncs, que l'aire serà diferent, la profunditat serà diferent i s'utilitzaran tecnologies distintes–..., si existiria la possibilitat també de poder instal·lar-les seguint tecnologies distintes en altres zones de Catalunya.

El president

Molt bé; moltes gràcies, diputada. Ara seguim l'ordre habitual, i li correspon el torn al Grup Parlamentari de Junts i, en el seu nom, el seu portaveu, el senyor Jordi Munell. Quan vulgui, té la paraula.

Jordi Munell i Garcia

Gràcies, president. Donem la benvinguda tant a l'associació Renovem-nos com a l'empresa X1. Amb Renovem-nos ens vam reunir fa unes setmanes aquí al Parlament; amb X1 el diputat Vergés i el diputat Canadell, nostres, van tenir ocasió de visitar-vos uns mesos enrere o un any enrere i, per tant, coneixem els vostres projectes.

En aquest cas, crec que avui –ja ho he dit abans en una altra intervenció– potser no és tant «Plemcat, sí», «Plemcat, no», sinó mirar com s'avança al nostre país i com s'ha fet de malament el procés perquè aquesta manca d'informació, o manca de transparència, que al final és la major evidència que ha posat sobre la taula principalment el representant de l'Administració pública local, l'alcalde que ha comparegut abans..., aquesta manca d'informació o aquesta sensació de que s'arriba a un projecte sense haver disposat de la informació a nivell de la ciutadania és la que genera reticències, genera inquietuds, genera inseguretat, i, per tant, fa que les persones i institucions locals es posin una mica a la defensiva.

I en aquesta tramitació nosaltres hem de tornar a dir el mateix que he dit abans, que el procés ha estat mancat d'una bona manera de fer-se i això genera aquesta desconfiança en el propi projecte i desconfiança entre la ciutadania, i, al final, després els ajuntaments també han d'escoltar els seus ciutadans.

Jo crec que avui també és molt positiva la compareixença que esteu fent en aquest sentit vosaltres, tant des del punt de vista de les necessitats de la transició energètica i les xifres que ens heu posat sobre..., a la pantalla, diguéssim, com també el projecte de la vostra empresa, que, a més a més, és allò que podem dir-ne «de quilòmetre zero», no?, i que aposta per aquesta tecnologia feta en el nostre propi país.

Nosaltres també tornem a dir el mateix. En aquest cas, el Plemcat també ha patit crec que dos vicis, d'entrada: un, que ve com imposat amb un POEM per part de l'Estat, amb un Leba 1 per part de l'Estat, i, després, que haurà de tenir una dependència també de Red Eléctrica Española per a la seva transportació. I, per tant, neix, doncs, des d'una perspectiva de que no tenim la pròpia sobirania per decidir ni per opinar.

I, per l'altre costat, neix també abans del pla territorial d'energies renovables de Catalunya, que hauria de ser –pensem– el model que hauria d'intentar buscar aquest consens en el territori per dir: «home, no podem posar ni energies solars on no fa sol ni podem posar energies eòliques on no fa vent», això és d'una lògica aclaparadora. I, per tant, el territori ha de treballar aquest consens, aquest consens que ve amb la base de la informació, de la transparència, i per poder determinar al nostre país si volem ser sobirans energèticament. Si volem fer la transició nosaltres i no que ens la facin, doncs, el propi país, començant pels ciutadans i pels ajuntaments i les entitats i tothom, hauria de poder opinar.

I aquest Plater arriba tard, no? De fet, com he dit abans, ara ens estan dient que serà l'any 26. I, per tant, a vegades es comencen coses abans de tenir el país territorialitzat i amb la informació corresponent. En aquest sentit, crec que avui ha anat bé

posar en evidència aquesta situació. Hem d'intentar que, si volem avançar en les renovables, això no ho repetim, aquesta sistemàtica, i disposar de la informació i disposar de la màxima transparència ajuda a evitar les reticències i les incerteses.

En tot cas, també dues qüestions per demanar-los la seva opinió. També n'hem fet esment abans, aquesta setmana passada el delegat del Govern a Girona, de la Generalitat, manifestava que es va començar malament el Plemcat, que la Generalitat es planteja, el Plemcat, replantejar-lo i que cal començar de nou amb un plantejament obert al territori. Com veuen aquestes opinions del delegat del Govern de la Generalitat? I si això vol dir tornar a començar de zero o com això pot afectar el procés.

I, per altra part, també hem escoltat per part de les entitats detractores del Plemcat que l'alternativa seria un model descentralitzat completament, amb la producció d'energia pràcticament de quilòmetre zero. Des de Renovem-nos ho veuen factible, això, que l'energia es pugui autoproduir en el lloc on es consumeix? O realment fan falta encara aquests models d'aprofitar, com he dit abans, allà on hi ha la força del vent, o allà on fa més sol aprofitar més plaques, i una mica això, aprofitar el recurs allà on es troba i no voler anar en aquest sentit a una excessiva descentralització, que pot anar en detriment de la productivitat i del seu rendiment i de la seva rendibilitat, també en aquest sentit, no només energètica, sinó també econòmica? Perquè recordem que en aquests projectes fa falta també inversió perquè tirin endavant; sense inversió això no és possible.

Moltíssimes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat. Ara és el torn d'intervenció del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Farà la intervenció la seva portaveu, la diputada senyora Montse Bergés Saura.

Montse Bergés i Saura

Gràcies, president. Gràcies, moltes gràcies per les vostres exposicions, molt pedagògiques i aclaridores. Jo volia començar dient que tenim un problema, perquè, a part de l'emergència climàtica, que jo crec que gairebé tothom d'aquesta sala n'és conscient, no arriba..., la ciutadania..., aquest rebuig que hi ha no l'estem contrarestant d'una manera correcta, no? Perquè ara mateix acabem de tenir aquestes compareixences i hi han molts dubtes al territori. Jo també, abans ho he dit, vinc de les terres de Lleida, i allí també hem tingut molt rebuig a molts projectes d'implantació d'energies renovables.

I abans se'ns acusava, en el bon sentit de la paraula, de que moltes vegades els partits polítics..., el mateix partit polític al Parlament pren unes decisions i als ajuntaments unes altres, però, clar, és que al Parlament s'han votat i s'han decidit la llei del canvi climàtic, el Proencat..., s'han aprovat projectes que fan que després s'hagin d'aplicar. I, per tant, el problema no és tant en les incoherències dins d'un mateix partit, sinó en com arriba al territori aquesta informació i de quina manera es prenen les decisions.

Per tant, aquí jo crec que, amb tot el que ens heu explicat..., i, evidentment, no és feina vostra, que ja prou feina que feu facilitant aquestes dades, sinó que també a nivell de tots els governs, i dels municipals, i també de les empreses que esteu apostant per fer aquesta transició energètica i fer-la en clau catalana..., de poder arribar d'una manera molt més directa a les persones. I jo crec que això com a mínim s'ha d'intentar.

El decret de renovables sí que va fer una aposta per la participació, fins i tot de la ciutadania, en el moment de desenvolupar projectes d'energies renovables, però no acaba de funcionar. Llavors, si tenim tots clar que els objectius són aquests que tots hem votat o que s'han aprovat..., els que s'han aprovat, perquè alguns partits hi han

votat en contra..., però el que s'ha aprovat al Parlament, d'arribar a aquests objectius..., l'única manera és aquesta, però amb rebuig tampoc està bé fer-ho.

Nosaltres creiem que al Govern, i fent-ho baixar en cascada fins al territori, s'ha de fer un esforç molt important perquè aquesta informació, d'una manera molt pedagògica i molt didàctica... Perquè aquesta pregunta que feia ara el diputat de Junts: podríem autogenerar-nos, en cercles o en unitats territorials...? Això amb les dades potser la ciutadania ho entendria molt millor, si es pot fer o no es pot fer, perquè, quan algú se creu que està molt damnificat perquè ja té molta càrrega, potser no és conscient de lo que s'està consumint, i a la inversa, els que no en tenen no són conscients de la càrrega que suporten els altres.

Per tant..., el Plater..., anem tard, hauria sigut una solució que ja hauria dibuixat i hauria set una transparència que tothom veuria on hi ha opcions, per una banda, les que siguin més tècniques, no?, perquè no es pot posar a qualsevol lloc un parc eòlic marí ni terrestre ni plaques, i també amb una transparència de la càrrega que està suportant o fins i tot amb la voluntat de dir «doncs nosaltres som productors d'energia renovable i gràcies a nosaltres el país estarà disminuint les seves emissions de carboni», que es pot girar, aquest discurs, si tot és molt més transparent.

Per part nostra, això, si vosaltres teniu alguna o coneixeu alguna experiència d'algun país que ho hagi aplicat d'una manera que no hi hagi hagut aquest rebuig... Vosaltres, amb totes les dades que teniu..., de quina manera podríem fer-les arribar? Perquè avui només amb lo que heu presentat del que genera un molí al mar, el que fa cada energia i com podem arribar a aquest objectiu, que, a més a més, crec que avui, amb el que estem vivint, a part d'aquests crec que heu dit vint-i-quatre fenòmens, o vint-i-tres, des del 20 al 24, i amb els incendis que estem vivint en aquest moment, doncs, és un moment en el que potser estem tots més sensibles per poder entendre aquest missatge i adoptar-lo d'una manera més clara.

I, per acabar, posar en valor també la vostra empresa, la vostra recerca, i que puguem ser referents a nivell no només de Catalunya, sinó que puguem fer una aposta perquè també quan parlem de models econòmics..., i potser també a vegades hi ha unes contradiccions importants, que, per una banda, estem intentant reduir emissions, i, després, impulsant projectes que en generen moltes més; doncs, que puguem impulsar projectes empresarials i econòmics que el que facin és anar en la línia de treballar per aquesta reducció d'emissions.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. Seguim amb el torn de les intervencions. Ara és el Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. La seva portaveu, la senyora Eva García, té la paraula.

Eva García Rodríguez

Moltes gràcies, senyor president. I gràcies, senyors Nuss, Pardo, Raventós i Casanovas, per les seves intervencions i per estar avui aquí amb nosaltres en aquesta comissió, que és el dia i la nit. Fa pocs minuts hem pogut escoltar –i els representants de l'empresa XI també han pogut escoltar– la intervenció de l'alcalde de l'Armentera i del portaveu de la plataforma No al Plemcat, que deien justament el contrari del que vostès han intentat, d'alguna manera, traslladar a l'opinió pública. Parlaven de que representaven trenta-tres municipis, que hi havia prop de 25.000 signatures en contra d'aquest projecte.

I, per tant, la primera pregunta jo crec que és bastant clara i bastant senzilla. És: com justifiquen vostès aquest absolut rebuig territorial, unànime, que hi ha després de sentir totes les bonances que ens intenten traslladar vostès en aquesta intervenció? Perquè segons vostès el projecte pot ser positiu, de fet, ha de ser positiu per al territori català, i, en canvi, el territori justament diu de manera unànime el contrari. Per tant, la primera pregunta seria aquesta.

Els representants responsables de l'organització Renovem-nos..., vostès han començat parlant de que eren em sembla que ha dit quaranta-quatre persones, i ho han focalitzat tot entorn d'una sola persona, el senyor Canadell, em sembla que ha comentat. Ens han parlat de la descarbonització, dels pressupostos de carboni, del retard en la presentació d'aquests, de l'emergència climàtica, de l'escalfament del mar global... De fet, vostès venien a parlar del Plemcat, però ens han fet una intervenció molt genèrica. I també volíem saber si..., l'opinió de que nosaltres a Catalunya anem molt tard. La implantació de renovables és absolutament lamentable, estem a la cua d'Espanya també en implantació de renovables. I, per tant, ens agradaria que fessin una mica d'explicació sobre aquesta qüestió.

També vostès defensen la descarbonització i la sobirania energètica, però nosaltres no compartim els seus mètodes, les seves maneres, perquè no hi pot haver justícia climàtica sense justícia territorial, jo crec que això és del tot evident. I no hi ha transició verda si es fa sense diàleg amb el territori i sense transparència ni consens social tampoc, i crec que això també avui ha quedat ben clar.

També és contradictori defensar una energia social i descentralitzada mentre s'avalua un projecte, com és el Plemcat, que s'ha presentat en els ajuntaments només amb setanta-dues hores d'antelació –els alcaldes no ho coneixien fins tres dies abans–, i també un projecte que ignora les trenta-tres mocions que han estat aprovades en els trenta-tres municipis afectats de manera directa o indirecta per aquest projecte. Per tant, la nostra pregunta seria: és aquest el model de transició que nosaltres volem? Pensen vostès que és aquest, el projecte basat en plataformes flotants gegants davant la Costa Brava i amb línies d'evacuació que tallaran camps, camins i fins i tot vincles entre diferents municipis?

Als representants de l'empresa X1, ens agradaria saber si vostès, que tenen diferents estudis, diferents informes, han estudiat també, per exemple, l'efecte de l'erosió del material de les pales o de les aspes d'aquests molins; quina pot ser l'afectació mediambiental i fins i tot per a la salut de l'erosió del material que protegeix aquestes aspes.

També per què creuen vostès..., per què saben vostès que s'ha triat la costa de l'Empordà per implantar un assaig tecnològic experimental? Perquè, més enllà del que hem escoltat abans, ens agradaria també conèixer la seva opinió. Ho repetim, un projecte, una innovació que es fa sense la més normal transparència, sense estudis independents d'impacte ambiental i sense comptar, com he dit abans, amb els municipis afectats.

I, sense més, i per acabar, també vostès feien referència a que augmentaven els referents en diferents països en construcció d'una infraestructura de dimensions semblants. Ens agradaria que ho concretessin una mica més i millor. I també com justifiquen vostès –suposo que aquesta pregunta podria anar dirigida als dos compareixents– que no hi hagi estudis d'impacte mediambiental d'aquesta infraestructura que es pretén instaurar al golf de Roses.

Moltes gràcies.

I sí que els hi demanaria que ens fessin arribar les seves seves diapositives, que ens han..., que no hem tingut ocasió de prendre moltes notes, que eren prou interessants.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. Crec que ho he comentat abans, però ho reitero, que farem arribar a tots els grups parlamentaris les dues presentacions que ens han fet arribar els compareixents.

I, per tant, bé, em reitero, seguim amb l'ordre que correspon, i ara és el torn del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, la seva portaveu, la senyora Mónica Lora Cisquer. Quan vulgui, té la paraula.

Mónica Lora Cisquer

Bé; gràcies, molt bona tarda. Jo he estat escoltant atentament les seves compareixences, els he escoltat amb atenció, i de debò que els hi agraeixo la seva explicació. Ara bé, no puc amagar la meva preocupació després d'haver escoltat els compareixents anteriors, com l'alcaldeessa d'Armentera o el portaveu de la plataforma No al Plemcat, que ens han traslladat una visió completament oposada. Ens han parlat d'imposició, de manca de transparència, de desconexió completa amb el territori. I això ens obliga, almenys a mi com a diputada, com a mínim a contrarestar visions i a estudiar el tema amb profunditat, no?

I, amb relació a això, sí que m'agradaria llançar-los una pregunta. Tenint en compte la forta oposició en el territori, saber realment si vostès han consultat amb el territori afectat, si han parlat amb els diferents alcaldes, els diferents ajuntaments, veïns, etcètera, pel tema de la instal·lació del Plemcat.

I, després, crec que..., m'ha semblat escoltar que han parlat de que la tecnologia associada al projecte del Plemcat té un impacte ambiental pràcticament nul –m'ha semblat escoltar això–, inclús de contaminació acústica. I a mi m'agradaria saber quins estudis hi han amb relació a això, perquè crec que seria interessant. Perquè em dona la sensació de que uns ens diuen que no hi ha estudis, uns altres ens diuen que sí que hi ha estudis, i a mi en aquest sentit, doncs, sí que m'agradaria tenir constància d'aquests estudis, més que re, per això que deia, jo vull contrarestar totes les visions i estudiar el tema amb profunditat.

Moltes gràcies.

El president

Molt bé; moltes gràcies, diputada. És el torn del Grup Parlamentari dels Comuns, i, en el seu nom, el portaveu, el senyor Lluís Mijoler. Té la paraula.

Lluís Mijoler Martínez

Moltes gràcies, president. Gràcies per la seva compareixença. Jo crec que coneixem..., hem tingut oportunitat de reunir-nos també tant amb X1 Wind com, evidentment, amb Renovem-nos, que us seguim sobre..., la vostra lluita contra el canvi climàtic, deixeu-m'ho dir així. I situar l'energia com un dels principals vectors en el canvi climàtic, per tant, és fonamentalment hem d'actuar.

Molts cops agraïm el seu pragmatisme, perquè en molts casos la qüestió ideològica a vegades ens trontolla, quan plantegem segons què, però jo sempre recordo unes paraules del Joan Herrera, que ens diu que el paisatge ens canviarà en els propers cinquanta anys. I ens canviarà perquè haurem de fer-ho a través de situar iniciatives com aquesta, que hi podem estar a favor o en contra, però... –no dic que sigui aquesta en concret, però com aquesta–, o ens canviarà simplement perquè la situació de canvi climàtic ho farà evident.

I si veiem la pujada, per exemple, del nivell del mar que suposa el canvi climàtic, veurem com potser estem parlant d'uns espais que en el futur no seran com ara, evidentment, amb això. Jo sempre poso en l'exemple amb l'aeroport, no?, ampliarem un aeroport que, al final, si no reduïm les emissions, doncs, en cinquanta, cent anys estarà ennuegat per la pujada del nivell del mar.

Algunes preguntes molt concretes a l'empresa X1 Wind. Una qüestió paisatgística i potser anecdòtica, però em sembla recordar que he vist en algun lloc –no ho he vist a la presentació– com un *render* amb com seria, com es veuria des de la costa el molí. No sé si el tenen o ens el poden compartir, també, perquè a vegades això..., parlem de moltes alçades, però parlem d'una distància, i m'agradaria que poguéssim veure-les.

Sobre la reversibilitat –que per nosaltres és molt important– del projecte, la temporalitat i la no explotació comercial del projecte, quines garanties s'ofereixen ara mateix respecte del Plemcat? Seria capaç, el projecte, de reformular el traçat de la

línia d'evacuació, si s'acredita un impacte significatiu sobre sòl agrícola i sobre el medi natural? Seria possible encara modificar o reformular aquest traçat?

Jo ho he preguntat a la compareixença d'abans –no m'han contestat, però–: hi ha un compromís assumit, o no, sobre el retorn social, ambiental i científic cap al territori amb garanties?

I, per últim, quins mecanismes de participació local hi ha en el projecte? O, si no n'hi han..., o si no són suficients i se n'hi poden incorporar més. Que, segons conclou la guia *Aquí i així, renovables sí*, de la Diputació de Barcelona, es fa evident la necessitat d'arribar a acords amb el territori, i ho hem vist, però a la vegada també evidencia la necessitat d'articular nous mecanismes de participació ciutadana i local directes, tant amb els projectes com després amb les explotacions.

A l'organització Renovem-nos us faré només dues preguntes. Una, si apostaríeu per crear un òrgan de seguiment participat amb el territori però que tingués capacitat real d'influir i que tingués control real tant pel que fa al projecte com a l'hipotètic futur parc; si creieu que aquesta participació faria que hi haguessin menys reticències al projecte.

I, després, aprofitant..., i perdoneu l'atrancament, però, aprofitant la vostra presència, quina seria la vostra opinió sobre el Decret 12/25 i especialment sobre aquest interès públic superior a les instal·lacions tant fotovoltaiques com de bateries. Si no me la voleu contestar, no me la contesteu, però ens ve el Ple de la setmana vinent i m'agradaria també conèixer la vostra opinió.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, el vicepresident d'aquesta comissió i portaveu, el senyor Dani Cornellà. Quan vulgui, té la paraula.

Dani Cornellà Detrell

Gràcies. Benvinguts tots quatre. Està clar que vostès, en tot cas, són defensors del Plemcat o del macroprojecte, però no són la part política que ho decideix. Per tant, tota l'explicació que ens han fet a l'anterior..., no crec que els hi haguem de fer respondre a vostès la falta de participació, etcètera, de tot aquest projecte, però sí que, almenys..., saber la seva opinió del rebuig. És a dir, això és una realitat, trenta-tres ajuntaments han aprovat una moció, 25.000 signatures.... Hi ha un rebuig, si més no, a com s'han fet les coses, i no parlo de vostès, eh?, sinó a nivell polític, i això ha generat un rebuig.

I com que en un moment donat l'Enric ha comentat que hi ha gent que ho rebutja per interessos particulars i no sé què..., bé, no ho sé, 25.000 firmes i trenta-tres ajuntaments..., no sé si els ajuntaments representen interessos particulars o representen precisament interessos comuns. Vull dir que a vegades amb les afirmacions, no ho sé, penso que s'ha d'anar «al tanto», perquè un particular pot defensar uns interessos privats, però un ajuntament defensa uns interessos públics. Trenta-tres ajuntaments són molts, per fer aquestes afirmacions.

I, després, l'altra afirmació que també m'ha sorprès, que, de fet, en part té raó, és que diu que el 2022 aquí ja es va decidir, en el seu moment. I és veritat, però també aquí s'ha de recordar que el 2027, que vostès també n'han parlat, de la llei del canvi climàtic..., també es va aprovar, i han passat bastants més anys que el 2022 i no s'han desplegat moltes de les propostes que portava aquesta llei catalana del canvi climàtic. Per exemple, els impostos als grans vaixells o a les grans empreses contaminants, d'emissions, que vostès també hi lluiten, perquè al final quan es lluita contra el canvi climàtic, sigui per accelerar la transició, com bàsicament és la seva franja, que vostès treballen més..., però totes les altres també hi afecten.

I és curiós que, per exemple, partits que donen suport al Plemcat o que el promocionen després siguin els que volen ampliar l'aeroport, per posar-ne un exemple,

i m'agradaria saber què en pensen. Perquè vostès en els pressupostos del carboni sí que hi estan a sobre i saben..., que està molt bé que fem la transició energètica d'un model a un altre; no defensem el mateix model, això ho sabem les dues parts, però sí que és evident que, encara que no defensem el mateix model, clar, el que no pot ser és que es defensi un model per acabar amb els combustibles fòssils però que alhora els mateixos..., una part dels partits que defensen el Plemcat o el macroprojecte són els que defensen projectes fòssils.

No sé com vostès viuen aquesta contradicció, o fins i tot això que parlàvem, amb els pressupostos del carboni, que volem que s'aprovin. I aquests carbonis..., han de posar uns màxims i la transició energètica ha de reduir aquestes emissions, però si per l'altre costat apareixen projectes com els que els he mencionat, però n'hi han d'altres, aquests pressupostos del carboni de massa res no serviran. I la transició energètica servirà, en tot cas, sigui el seu model o el model que defensem nosaltres, que al final serveix per descarbonitzar..., però si mentre anem descarbonitzant per l'altre costat anem creixent, que és la realitat del que està passant, doncs, no anem massa bé. No sé com ho veuen, això.

És a dir, independentment del model que defensem de transició energètica, si aconseguim anar descarbonitzant per un altre costat, però les polítiques que es fan són les polítiques del carboni per l'altre costat... Bé, no sé com es posicionen, vostès, o si no hi entren, en aquests temes. Perquè penso que també és important, si volem defensar una transició energètica i lluitar contra el canvi climàtic, també posicionar-nos sobre altres temes.

I, per exemple, tornant al mateix tema, vostès parlaven que a comarques gironines –i és veritat– no hi han projectes grans, si més no; que hi ha d'haver..., que la llei preveia que fos descentralitzat, distribuït, etcètera. Sí, ho comparteixo, però alhora suposo que també vostès comparteixen, quan ensenyaven aquell mapa, que hi han algunes zones del país que estan totalment massificades i que encara els hi va caient un projecte darrere un altre. I suposo que vostès, igual que defensen distribuït i ben fet a comarques gironines..., suposo que també defensen que en aquests territoris s'aturin els macroprojectes. A Tarragona, en alguns municipis que produeixen més del mil per cent ja del que pròpiament consumeixen..., suposem que a aquests vostès també s'hi deuen oposar, no? Vull dir, si defensen un model de transició energètica, suposo que el defensen tant a l'Empordà com a les terres de Tarragona, quan pateixen aquesta massificació de renovables.

I a l'empresa no els hi pregunto re. Entenem perfectament el seu posicionament com a empresa, i és normal, però el que nosaltres no compartim, perquè en això no han estat clars els partits polítics promotors d'aquest desenvolupament energètic a través del Plemcat o el macroprojecte..., no ha estat mai clar si una cosa atura l'altra. És a dir, si es fa el Plemcat i els resultats no són positius, això no atura el macroprojecte, perquè alhora el licitaran. I a partir d'aquí és quan nosaltres diem que..., no és un engany, que vostès ens enganyin; no és això, sinó que és un engany polític. Fer el Plemcat per dir que es poden fer uns estudis, veure l'impacte ambiental que tindrà, etcètera, ens podria semblar correcte, però ja no ens ho sembla en el moment que et diuen: «Però, independentment del Plemcat, nosaltres traurem a concurs el macroprojecte perquè tiri endavant.» Doncs, és clar, després ja no entenem la funció del Plemcat; si no serveix per analitzar l'impacte perquè es farà igualment l'altre, doncs... Tot això és el que fa que la ciutadania, segurament, i els ajuntaments es posicionin d'aquesta manera, que políticament no s'és clar; no l'empresa, perquè l'empresa al final vol provar el seu prototip –normal, no?

I per això és aquest, el nostre posicionament, i penso que el d'una part del territori i dels ajuntaments. No per estar en contra que vostès facin la seva feina, que segur que la fan molt bé, sinó políticament, que no s'aguanta massa per enlloc com s'estan fent les coses.

Merci.

El president

Gràcies, diputat. Ara seria el torn del Grup Mixt, d'Aliança Catalana, però no hi ha cap diputada per intervenir. I, per tant, ara és el torn de rèplica dels compareixents. Com els hi he explicat, ara tindran dos temps, en aquest cas de cinc minuts i cinc minuts, d'acord? Per tant, també gestionin aquests temps com vostès considerin. I també entenguin que si hi ha alguna qüestió o alguna pregunta que no poden contestar en el temps aquest de cinc minuts, des de la Mesa..., ens poden fer arribar les seves aportacions, o directament als grups parlamentaris.

Comencem en l'ordre que hem seguit. I, en aquest cas, els representants de Renovem-nos, el senyor Enric Pardo i el senyor Sergi Nuss, quan vulguin, tenen la paraula.

Enric Pardo Cifuentes (responsable d'incidència institucional de Renovem-nos)

D'acord. Contestem per grups, per temes? (*Veus de fons.*) General? (*Veus de fons.*) D'acord. Bé, en primer lloc, potser caldria deixar clar que ni aquests senyors, que són una empresa vinculada al sector de l'eòlica marina, ni nosaltres, que som una organització de caire ecologista científic, no som els promotors ni del parc ni del Plemcat. En tot cas, si hi ha més o menys participació o si s'ha fet més bé o més malament, doncs, això haurien de demanar-ho al ministeri o en aquest cas a l'IREC, que forma part de la Generalitat de Catalunya.

Dit això, hi ha una cosa que ha de quedar clara: la competència en eòlica marina no és de la Generalitat, això es porta des de Madrid. La Plemcat no l'autoritza la Generalitat, l'ha d'autoritzar Madrid. O sigui, tot lo que sigui mar endins és de competència estatal. Va bé saber-ho, perquè, més enllà de lo que es decideixi aquí, lo que decideixi el Parlament o fins i tot lo que decideixi el Govern de la Generalitat, al final és Madrid qui disposa en aquest tema.

Bé, hi ha un tema que surt recurrentment i que no es pot abordar des de la simplificació, que s'ha d'abordar des de la complexitat. Quan parlem de que volem un model descentralitzat, jo crec que aquí, si ho diem així, tothom hi estarà d'acord, però què és un model descentralitzat? Un model descentralitzat és que ens vingui tota o la major part de l'energia que consumim del golf Pèrsic? Evidentment, no sembla gaire descentralitzat, no? Per tant, qualsevol cosa que millori aquesta situació..., ja és més descentralitzat que l'actual. Dit d'una altra manera, no fer res o impedir que es puguin fer alternatives que permetin la descentralització és donar suport a un model hipercentralitzat.

Llavors, si comparem aquest model actual amb un model on es produeixen, no ho sé, onze gigawatts amb eòlica més o menys repartida..., no a tot arreu, allà on hi hagi vent, que això forma part de la complexitat. Que es produeixi fotovoltaica..., no a tot arreu; sempre serà més fàcil produir fotovoltaica a terra que en teulades per una qüestió òbvia: fragmentació de la propietat, complexitat tècnica, CUPs, etcètera. Que es produeixin 3 gigawatts amb eòlica marina... En fi, tota la tecnologia que puguem diversificar ens ajuda a anar a un model més descentralitzat. Serà tan descentralitzat com algú voldria? Doncs no ho sabem, però d'entrada serà més descentralitzat que l'actual. Evidentment, si el vent només està en un espai, s'haurà d'aprofitar aquell recurs autòcton, no podem posar vent on no n'hi ha, no? No pot haver-hi una Plemcat en un lloc on no hi hagi vent o on el vent tingui una força inferior a la que volem testejar. Les coses han d'anar on poden anar.

I dintre entendre aquesta complexitat d'un model descentralitzat, que mai serà equitatiu territorialment ni serà perfectament just, però serà infinitament millor que l'actual, jo crec que hem de navegar en aquesta complexitat de la pròpia vida del model territorial de Catalunya, on la població està molt concentrada en una determinada zona, però, dintre d'aquests hàndicaps, amb aquests vímets hem de fer el cistell. Pretendre tenir uns vímets perfectes i, si no, no faig cistell vol dir que no tenim cistell; ho hem de fer amb les eines que tenim. I les eines que tenim són aquest recurs eòlic que tenim a determinats llocs terra endins i especialment en llocs marítims.

El tema de la pedagogia social. Sí, és veritat, hi ha una incomprensió per part del territori. Jo he sigut durant bastants anys representant municipal i puc entendre el paper d'aquests municipis. Si jo tinc un grup de veïns, encara que no sigui majoritari..., segons el CEO, el vuitanta-dos per cent de la població catalana està disposada a que es combati el canvi climàtic fent parcs eòlics o fotovoltaics, fins i tot si estan a prop de casa seva. Què passa? Que hi ha un divuit per cent de gent que no hi està d'acord. Si aquest divuit per cent s'organitza i va a picar a la porta de l'ajuntament, de l'alcalde..., l'alcalde tampoc hi perd res, donant-los suport. Per què? Perquè els altres poc que li vindran a dir: «Ei, has de fer renovables.» Per tant, dient «estic d'acord amb vosaltres», qui dies passa, anys empeny. L'alcalde no farà la reflexió de dir: «Oh, és que, clar, els combustibles fòssils...», «Oh, és que ara ve tot d'Aràbia Saudita». No, senzillament...: «Bé, quin cost polític me té dir que sí i quin cost polític me té dir que no?» Doncs és més còmode...: «Hi dono suport, que és, bé, aprovem la moció. No m'afecta directament al municipi, donar suport a aquesta moció, i tinc aquest grup de gent del poble content.» I ja està, i funciona així, malauradament.

Potser s'hauria de fer més pedagogia entre la població, perquè la població no fes..., no ho sé, potser s'ha de fer més pedagogia també entre els càrrecs electes. Poder hem d'explicar més a la població..., igual que fem campanyes d'«Envàs, on vas?», potser hem d'explicar la realitat de quanta energia estem consumint, perquè molts ajuntaments tenen un petit parc fotovoltaic i es pensen que allò és un macroparc. I quan poses en relació la producció d'aquell parc respecte a la necessitat energètica que té el propi municipi on està ubicat, resulta que aquell macroparc cobreix de l'ordre d'un deu o un dotze per cent del consum del municipi.

Per tant, a l'hora de qualificar de macro..., macro amb relació a què? Ha de ser amb relació al consum, no? I això sabent que probablement, si aconseguim fer tota la transició energètica, segurament hi haurà municipis que hauran de produir més de lo que consumiran. Per què? Doncs perquè seran municipis petits, amb pocs habitants, i, en canvi, tindran un territori més gran, que..., potser els hi tocarà albergar més capacitat de producció.

El president

Hauríem d'anar avançant, bàsicament perquè després hi ha l'altra intervenció i encara tenim més punts a l'ordre del dia...

Enric Pardo Cifuentes (responsable d'incidència institucional de Renovem-nos)

D'acord. M'he deixat, jo crec, algunes preguntes, però com vulgueu... Sí, potser el tema de l'interès superior..., ho parlem un altre dia.

En tot cas, sí que, relacionat amb una altra qüestió que ha sortit sobre els interessos, tots ells legítims, potser la paraula «particulars» no és la més adient. Però, bé, jo recordo unes alegacions que va fer, per exemple, l'Ajuntament de Torroella de Montgrí quan se va presentar un parc eòlic a la zona de la Muntanyeta de Bellcaire, que una de les alegacions és que perdien la visual sobre el Canigó. Jo també visc a comarques de Girona, i, des de casa meva, si no fos perquè tinc un bloc de pisos davant, també veuria el Canigó, però crec que el dret a veure el Canigó no està recollit en cap normativa ni en cap dret constitucional. Per tant, és legítim fer servir aquest argument? Doncs segurament és legítim, però hi ha d'haver interessos superiors per sobre de la visual, no sé com dir-ho, no? I, per tant, el dret a gaudir d'un medi ambient saludable i que no posi en perill la civilització jo crec que ha de passar per sobre d'altres qüestions, totes elles legítimes, però que segurament han de tenir una consideració inferior. I així ho ha decidit no el Govern de la Generalitat amb aquest decret, així ho ha decidit Europa amb una directiva que és d'obligat compliment fins i tot si no l'haguéssim transposat a l'ordenament jurídic.

I, per acabar, els hi faig passar, si volen, aquest paperet, que sembla una «tonterietat», però que, amb el braç estirat, és exactament la visual de paisatge que tindria el parc eòlic marí. Si s'ho volen passar...

El president

Molt bé, moltes gràcies.

Sergi Nuss Girona (coordinador de campanyes de Renovem-nos)

Em deixa fer una intervenció un minut?

El president

Sí. Un minut, si us plau.

Sergi Nuss Girona (coordinador de campanyes de Renovem-nos)

Molt ràpida, eh?, només era per afegir sobre...

El president

Em sap greu, però...

Sergi Nuss Girona (coordinador de campanyes de Renovem-nos)

No, no, l'hi agraeixo. Sobre el tema del rebuig, que algú ha preguntat si teníem alguna proposta, jo sí que voldria traslladar a la Comissió de Transició Ecològica que, si us plau, agafin el Parlament, agafin el fons d'acció climàtica, que són uns quants milions l'any, i el destinin a fer pedagogia, perquè realment fa molta falta. El 2022 es van contractar els tècnics comarcals de transició energètica per part de l'Icaen i no se'ls ha vist al territori, i tenim un fons d'acció climàtica.

I, per tant, amb la complexitat que significa la transició energètica, jo realment emplaço el Parlament i el Govern a que diguin: «Necessitem posar diners a explicar què és el canvi climàtic, què és l'energia i què és la transició energètica.» Per què? Perquè el Plater, la forma que tingui, a la majoria de la gent no li agradarà, per molt ben fet que estigui. Per tant, ens hem de, tots, aliar perquè sí que agradi, perquè és l'oportunitat que tenim de tornar a pujar al tren de lluitar contra el canvi climàtic a Catalunya i d'abandonar tecnologies fòssils, nuclears i la dependència energètica exterior.

És que, si us plau, per una vegada deixin al marge les seves ideologies, especialment aquells que tenen més oportunitat d'establir un diàleg, i posin-se d'acord en que hem de fer que la gent entengui positivament el Plater. No negativament, perquè negativament..., és molt fàcil fer soroll. I dir que no ja els hi dic jo que funciona, però dir que sí és molt difícil. I requerirà que molta gent faci passos de contricció com a persona per dir: «Escolta'm, no em puc estar..., no em puc agafar als missatges fàcils.» No, això no ens ho podem permetre, ni tampoc els més alternatius. Ho sento.

Si us plau, ja que sou tan crítics, agafeu i analitzeu què ha passat en termes de descarbonització als municipis on governeu; quina diferència hi ha entre els vostres municipis i qualsevol altre realment, objectivament. I si res del que està passant està al ritme i a l'escala del que ens obliga la crisi climàtica, perquè, si no, vol dir que..., em sap greu, però depenem de la transició energètica tecnològica. Necessitem tecnologia renovable per electrificar tot el consum energètic i necessitem tecnologia electrificada per moure'ns, bàsicament. No tenim masses més opcions.

Per tant, si us plau, siguem una mica més humils i fem les coses de manera...

El president

Hauríem d'anar acabant...

Sergi Nuss Girona (coordinador de campanyes de Renovem-nos)

Ho sento, perdona. És que em poso molt nerviós.

El president

Ho sento. Sento haver-los d'interrompre en les seves intervencions, però em correspon intentar seguir, marcar el ritme per acabar a una hora més o menys raonable, que portem des de les tres...

En tot cas, fem la segona part de la intervenció, de totes les qüestions o preguntes que els han traslladat els grups parlamentaris als representants de l'empresa X1 Wind. Tenen la paraula, en aquests cinc minuts. Intentin, en la mesura del possible, cenyir-se a aquests cinc minuts.

Àlex Raventós Agustí (CEO i cofundador d'X1 Wind)

Ens cenyim als cinc minuts. Gràcies. Anem tard i es fa, el temps.... Teniu el nostre contacte a la presentació. Qualsevol de vosaltres, ens escriviu les preguntes, les que tingueu, i estarem encantats de donar-vos més informació, perquè en cinc minuts no tindrem totes les respostes.

Hi ha hagut diverses preguntes sobre el tema de, si es fa Plemcat, si es para o si es pot començar de zero o es poden fer canvis. Ho ha dit l'Enric, no som promotors. Nosaltres som tecnòlegs, som enginyers, necessitem una zona d'assajos per assajar una tecnologia i que sigui la millor possible. Llavors, no podem respondre, però us podem donar la nostra opinió. De fet, amb el Carlos, quan va començar tot això i el primer promotor del macroparc de Tramuntana va sortir, ja els hi vam dir: «L'esteu cagant. Aneu pas a pas. Feu-ho en una zona pilot, a petita escala, com estan fent altres zones. Aprenem i després proposeu això, perquè hi haurà un rebuig per desconeixement.» És la nostra... Estem totalment alineats amb fer-ho de forma progressiva i intentant minimitzar-ne els impactes.

No obstant, la pregunta és: què passa si no es fa Plemcat? Ho ha dit l'Enric, no depèn de nosaltres, i hem de separar molt bé Plemcat del macroparc. Són dos coses diferents. L'IREC és el promotor, és la Generalitat, està promovent Plemcat. El macroparc serà una subhasta que vindrà de Madrid i serà difícil de parar, si es llança. Llavors, Plemcat és una oportunitat. És que, si no es fa, el macroparc es farà, però es farà malament, i si no es fa el macroparc... És que s'està fent també a França. Llavors, Plemcat ha de servir com a oportunitat, per veure si realment hi han impactes. Nosaltres som els primers, que és el model tecnològic que estem ja..., i ho hem vist a Canàries, i estem prenent totes les mesures per fer que l'impacte sigui..., si no és negatiu, que sigui positiu o lo més neutre possible, però així no ho podrem implementar.

Lo raonable, i amb la ciència i amb dades, és: hi ha impacte? Hi han mesures que puguin mitigar aquest impacte? Sí? Arribaran a temps, abans que es construeixi el macroparc? Això arribarà a temps. Si no tenim Plemcat, aquestes dades no les tindrem. I, llavors, sistemes..., igual que porten cadenes, fa més soroll, etcètera, nosaltres no hi podrem competir. Lògicament, nosaltres som una part interessada, som una empresa i volem arribar al mercat, però és que l'ADN de la nostra empresa és demostrar que es poden fer les coses amb menys impacte. I s'estan fent malament en altres llocs, i nosaltres, desafortunadament, no som portuguesos, no vam poder instal·lar a Portugal; no som francesos, no hem pogut..., ho hem de fer aquí.

Llavors, el nostre compromís és que, dintre del possible, si es fa Plemcat, farem... I ja estem en contacte –responent a una altra pregunta– amb les persones del territori que volen rebre'ns per dir-nos quines són les inquietuds, i nosaltres les incorporarem dintre del disseny. I estem empenyent també perquè el futur macroparc, si es fa, es faci lo més lluny possible de la costa i que l'impacte visual, si pot ser zero, sigui zero, d'acord? Però sense poder demostrar i sense poder competir, nosaltres no podem jugar i no escolliran la nostra tecnologia.

Començar de zero Plemcat, i les declaracions. Jo crec que seria un error. És un procés. I és important ressaltar..., s'ha parlat de que no hi han estudis d'impacte ambiental. S'està seguint l'estudi d'impacte ambiental ordinari. El Plemcat és una zona pilot de recerca que tindria la possibilitat de fer un estudi d'impacte simplificat, i s'ha seguit l'ordinari per ser el màxim de comprensiu. Jo estic d'acord que probablement les formes –no ho coneixíem, quan es va començar a promoure– es podien haver fet millor, sí, però s'està fent i s'està seguint un procés molt exhaustiu en el qual hi ha hagut consulta pública, s'han rebut totes les al·legacions i s'han respost totes i

s'està intentant millorar. O sigui, sí que s'han tingut en compte el rebuigs i les possibles modificacions, això s'està fent. Si tornem a començar, el Plemcat s'endarrerirà dos o tres anys, arribarà un macroparc o arribaran parcs a França, i aquesta experiència, aquestes dades que ens poden permetre millorar no les tindrem.

Després hi han alguns temes més tècnics que el Carlos pot...

Carlos Casanovas Bermejo (CTO i cofundador d'X1 Wind)

Sí. Hi ha hagut un parell de preguntes del tema de tecnologia. (*Veus de fons.*) Ai, perdó. (*Veus de fons.*) Sí, hi ha hagut alguna pregunta del tema de tecnologia, no? Realment hi ha més de cent tecnologies ara, en aquest moment, que s'han proposat per fer eòlica flotant en el món, moltes d'elles sense demostrar. Nosaltres som dels pocs que, de fet, han tingut un demostrador, tot i que petit, i moltes són molt diferents, tant en els impactes que tenen com en el cost que tenen o en els vaixells que necessiten per fer manteniment.

Llavors, quina és la més adequada per a Catalunya? No ho sabem. No ho sabem, avui dia. Nosaltres esperem que sigui la nostra, evidentment. Hem treballat molt, som d'aquí, coneixem... I hem fet un sistema precisament que es pot instal·lar a molta profunditat perquè és la nostra sensació del dia a dia, d'estar a la costa... Jo soc de Barcelona i de seguida estàs..., allò s'enfonsa molt ràpidament.

Llavors, el parc de Plemcat permetrà a les tecnologies que són candidates potser, si es demostra que no té l'impacte... Ara s'ha parlat dels estudis d'impacte, l'estudi d'impacte de Plemcat està a punt de sortir, però l'estudi d'impacte del gran macroparc tindrà molt en compte els resultats del parc de Plemcat. Si Plemcat no existeix, estarem encara fent el debat de si hi ha impacte o si no hi ha impacte. Fer Plemcat és garantir que tindrem dades i no opinions.

I bé, volia acabar... Jo soc de Barcelona. Visc en un pis petit amb la meua família i jo no tinc oportunitat de posar plaques solars al terrat, visc en un bloc d'edificis amb molta més gent i el nostre terrat no donaria ni per començar. Llavors, sí que hi ha una certa necessitat... Jo comparteixo molt, personalment, el tema del decreixement, etcètera –estic molt alineat amb la seva exposició, senyor Dani–, però no tothom té aquesta oportunitat, no? La gent que vivim en una gran ciutat estem una mica orfes, en aquest sentit, i una certa quantitat d'instal·lacions a prop dels centres de consum... Però, evidentment, jo..., és que a casa meua no m'ho puc fer; ja m'agradaria, però és la realitat que tenim.

Llavors, jo crec que la ubicació de Plemcat, pel recurs de vent que té, doncs, és ideal. Després, amb altres tecnologies o amb temps i amb desenvolupament, que és una indústria molt nova, es podrà arribar jo crec a altres llocs i a altres costes del litoral català i distribuir aquest impacte o aquesta energia, però el lloc ideal per començar és Plemcat.

El president

Sí? (*Pausa.*) Molt bé. Doncs moltes gràcies, ara sí, a tots els compareixents per les seves explicacions.

I ara hem de seguir amb la comissió. Fem un petit recés d'un minut, si us plau, un minut per fer el canvi, que puguem acomiadar els compareixents, i anem per les dues últimes propostes de resolució.

La sessió se suspèn a les sis de la tarda i un minut i es reprèn a les sis i cinc minuts.

El president

Diputades, diputats, si us plau, reprenem la comissió. (*Remor de veus.*) Encara ens queden dues propostes de resolució, si us plau, i ja portem el límit aquest de les tres hores que dic que hauríem de mantenir, màximes, de comissió, i avui les superarem.

Crec que, mentre acaba d'arribar qui falta..., no, hi som tots, el Lluís, el diputat de Comuns, i el secretari, que ja arriba. Crec que era interessant avui poder fer

aquesta jornada de Plemcat amb diferents posicions i punts de vista perquè... (*veus de fons*) –perdó, si us plau– puguem fer-nos tots els grups parlamentaris, els diputats i diputades, una mica la composició del que estem parlant. I seguim, com dic, amb l'ordre del dia.

Proposta de resolució sobre un nou pla forestal i l'aplicació d'una única llei estatal de forests

250-00447/15

I, en primer lloc, debatem el punt 11, que és la proposta de resolució sobre el nou pla forestal i l'aplicació d'una única llei estatal... És presentada pel Grup Parlamentari de VOX, i quan vulgui... Donarem un temps d'un parell de minuts, dos, tres minuts, màxim –màxim–, perquè els grups puguin fixar la seva posició, però per defensar la proposta té la paraula la seva portaveu, la diputada, la senyora Mónica Lora Cisquer. Quan vulgui.

Mónica Lora Cisquer

Gràcies. Bé, doncs aniré per feina. El 64,2 per cent del territori de Catalunya és superfície forestal, però ens trobem que els nostres boscos estan abandonats, sense gestió i sense ordenació, i ho estem pagant car, molt car. Aquests dies ho estem veient a Lleida: un incendi ha calcinat més de cinc mil hectàrees i ha provocat la mort de dos agricultors. I, en aquest sentit, el nostre record i el nostre condol a les famílies, i també suport a tots els pagesos que han perdut les seves explotacions. I també aquests dies veiem incendis a Tarragona, que inclús s'ha hagut de demanar ajuda a l'UME, davant de l'empitjorament del foc.

I aquest és el resultat de dècades sense una política forestal seriosa. I mentrestant el Govern, com sempre, arriba tard. I ara, justament ara, el Govern admet que cal estar millor preparats, que cal un canvi de paradigma, i ens anuncia franges de protecció, punts d'aigua, suport a la bioeconomia. Nosaltres considerem que, bé, tot molt bonic, però que arriba tard. I masses vegades ja hem sentit aquest mateix discurs. I des del nostre Grup Parlamentari de VOX ho diem clar: sense una gestió forestal activa no hi ha prevenció, i sense prevenció hi haurà més incendis, hi haurà més pèrdues i més tragèdies.

I, bàsicament, la proposta que avui plantejem és: en primer terme, recuperar els usos tradicionals del bosc, com la tala, el pasturatge i també la caça; impulsar l'ús de la biomassa com a energia renovable, que genera llocs de treball i cuida els nostres boscos; donar suport a la indústria forestal com a motor econòmic del món rural, i, per tant, fomentar una planificació forestal eficient, que integri el valor econòmic i ambiental dels nostres boscos. I que es promogui des de Catalunya una llei de muntanyes nacional –nacional a nivell estatal, em refereixo, a nivell espanyol– que acabi, doncs, amb aquesta disbaixa d'aquestes disset normatives que tenim en aquest sentit.

I aquesta proposta va d'això, va de responsabilitat, va de protegir el que és nostre i va de gestionar bé abans de que torni a cremar..., com estem veient aquests dies.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. No s'han presentat esmenes per part dels grups parlamentaris, per tant, seguirem l'ordre establert. I per fixar la seva posició, per part del Grup Parlamentari de Junts, el secretari d'aquesta comissió i diputat, el senyor Ignasi Prat. Quan vulgui, té la paraula.

Ignasi Prat i Sarri

Bona tarda, president, membres de la Mesa, diputats, diputades. Bé, aquesta proposta de resolució presentada pel Grup de VOX sota una aparença de preocupació

pel món forestal amaga una agenda clarament ideològica, recentralitzadora i allunyada de la realitat dels nostres boscos i, sobretot, del model propi de gestió forestal que hem anat construint a Catalunya.

És evident que el nostre país viu una situació complexa als ecosistemes forestals: incendis devastadors, abandonament del territori, acumulació de biomassa sense control, baixa rendibilitat del sector i una emergència climàtica que ho agreuja tot. Per tant, sí, cal una política forestal més ambiciosa, però no com la que ens proposa VOX, que només pretén tornar al passat.

Per començar, pretén recentralitzar competències. Volen que el Parlament insti el Govern de la Generalitat a reclamar una llei *de montes nacional* única per a tot l'Estat. Això és una involució clara que atempta contra el model de competència que tenim en matèria de medi ambient i gestió forestal reconeguda per l'Estatut. Catalunya té el seu pla general de política forestal –al seu centre, la prioritat forestal– i eines pròpies, com l'agrupació de gestió forestal sostenible. En definitiva, una visió absolutament centralitzadora que ignora que els boscos no són igual a Sòria que al Ripollès o que al Pallars. Per tant, no acceptarem cap recentralització encoberta. No necessitem dictats de Madrid; necessitem més recursos i més confiança en el territori.

Però la proposta no només falla en la forma, sinó en el fons. Redueixen el bosc a tala, a caça, a pastura, a biomassa. Aquesta és la seva gran visió en política forestal? Però, per sort, el bosc és molt més; és biodiversitat, és regulació climàtica, és paisatge i és qualitat de vida. La gestió forestal ha de ser multifuncional, equilibrada i compatible amb els serveis ecosistèmics. Reduir-ho tot a aprofitaments productius és fer un pas enrere en dècades. A més, sorprèn –o no– que ni tan sols mencionin el canvi climàtic, com si no tingués res a veure amb la desertificació, amb l'augment dels incendis o amb la salut dels nostres boscos. És un buit que els delata.

El més greu: ignoren completament que el setanta-cinc per cent de les superfícies forestals catalanes és privat. Ni una sola línia sobre suport a la propietat forestal, sobre agrupació de gestió, sobre eines col·lectives com les EGFs..., res. És una proposta desconnectada de la realitat catalana.

Per tot això hi votarem en contra, no perquè no calgui una política forestal potent, que cal, sinó perquè aquesta proposta no respon als reptes reals del nostre territori. Catalunya necessita una política forestal feta des del territori, amb mirada climàtica, ecològica i socioeconòmica, no amb receptes antigues i centralistes desfasades de gestió.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, farà la intervenció el diputat Ruben Wagensberg. Té la paraula, quan vulgui.

Ruben Wagensberg Ramon

Gràcies. No, només dir que hi votarem en contra. Som en un context de canvi climàtic que condiona tots els sistemes forestals. No creiem que la solució pugui venir per part de qui el nega.

El president

Gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari del Partit Popular, la diputada Eva García. Quan vulgui, té la paraula.

Eva García Rodríguez

Gràcies, senyor president. Gràcies, senyora diputada, per la presentació d'aquesta proposta de resolució. Nosaltres compartim una part del fons del que vostès presenten amb aquest text, i és, doncs, la necessitat de millorar la política forestal de Catalunya i del conjunt d'Espanya amb l'aplicació, amb la instauració d'aquesta única llei *de montes*, que diu vostè, en el punt 4.

Sí que és veritat que en els punts 2 i 3 veiem una certa manca de concreció, una certa manca d'ambició. Parlen d'«apoyar la industria forestal, promover una planificación eficiente...», però no diu com ni de quina manera ni amb quins recursos ni en quins terminis. Per tant, en aquests dos punts sí que veiem una certa manca d'ambició o de concreció, com deia.

El punt 4, que fa referència a «instar al Gobierno de la nación a instaurar una única ley de montes nacional»..., en aquests moments ja hi ha una llei *de montes*, precisament aprovada per un govern del Partit Popular l'any 2015 i actualitzada en els anys 22 i 24. Per tant, aquesta llei, que gestiona el cinquanta-quatre per cent del territori nacional, genera un marc normatiu, però també és veritat que dona una certa llibertat a les comunitats autònomes perquè cadascuna impulsi les seves iniciatives pròpies. Per tant, aquesta llei ja existeix des de fa deu anys perquè el Partit Popular així va legislar. I, per tant, en aquest punt nosaltres no hi podem donar suport.

I sí que demanarem votació separada, senyor president, dels dos primers punts, per un costat, i dels punts 3 i 4, per un altre costat.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Ara és el torn del Grup Parlamentari dels Comuns, el seu portaveu, el senyor diputat Lluís Mijoler.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, president. Una qüestió prèvia. Cadascú, evidentment, és lliure de presentar el que vulgui allà on vulgui i dient el que consideri, però Boscos correspon a la CARPA, a Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació. Llavors, segurament hauria estat més adient que el Grup de VOX portés la proposta de resolució (*veus de fons*) allà on es parla d'aquestes qüestions o a la Mesa. Però vaja, en qualsevol cas... (*Veus de fons.*) Però el grup podria dir que li han...

Bé, en qualsevol cas, hi votarem en contra en virtut del pacte antifeixista.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. El seu portaveu, Dani Cornellà.

Dani Cornellà Detrell

Gràcies. Votarem que no.

El president

Gràcies. Ara és el torn del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. El diputat Manel Ezquerra té la paraula.

Manel Ezquerra Tomàs

Sí; gràcies, president. El Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, de qui depèn la Direcció General de Boscos, tenint en compte que més del seixanta per cent del territori català és massa forestal –2 milions d'hectàrees–, contempla moltes prioritats per tal de garantir una bona gestió forestal.

Actualment, des de la direcció general s'està treballant en un pla per tal de prioritzar solucions. El departament ho veu clar; el conseller ja ha dit diverses vegades que s'ha de treballar tot l'any per mantenir els boscos i que els focs s'han d'apagar a l'hivern. Crec que tots plegats tenim clar que davant de l'evident canvi climàtic les polítiques forestals, més que mai, cobren especial rellevància.

Estem veient la importància de cuidar els boscos i la seva biodiversitat. És per això que s'han de fomentar i impulsar mecanismes per tal que també sigui rendible l'aprofitament de la fusta, per exemple, per a la construcció o per a la fabricació de pèllets per generar energia, o l'aprofitament com a biomassa. Totes aquestes mesures poden ser molt importants per mantenir els boscos nets. O les trenta-tres mesu-

res impulsades pel Govern –i Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, també– amb el pla d'acció de la ramaderia extensiva, presentat recentment. Importantíssim mantenir la ramaderia, ja que les pastures són imprescindibles també per netejar els boscos.

Després, voldríem destacar una situació que hem detectat últimament des de diverses reunions. Des dels anys setanta ha crescut un trenta per cent la superfície forestal fruit de l'abandonament del sòl agrari, principalment de secà. I moltes vegades es tracta de sòl agrari que està incrustat al mig de les valls o al mig de zones boscoses que, per la seva poca rendibilitat, les ha absorbit la massa forestal. Aquests terrenys, que estan qualificats com a sòl agrari, i sempre que no estiguin en espais naturals protegits..., s'hauria d'estudiar la possibilitat de ser utilitzats per a usos en implementació de renovables, per exemple, i d'aquesta manera farien doble funció, o triple: servirien de tallafocs en cas d'incendi i també recuperariem els camins i els accessos per arribar-hi.

Dit tot això, vostès, senyora Lora, en el punt 4 d'aquesta proposta de resolució malbaraten el que podrien semblar idees positives. A Catalunya disposem de paisatges i comarques totalment diferents i que necessiten un tracte podríem dir quirúrgic i especial, comarca per comarca, municipi per municipi. Vostès perden la credibilitat quan en el punt 4 obvien tot això, no només la importància de treballar amb singularitat en cada territori, sinó que demanen instar el Govern de l'Estat a instaurar una *ley única de montes nacional*. És tan diversa, Catalunya, que jo crec que si ens ho podem arreglar nosaltres anirem millor.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat.

Fixada la posició per part de tots els grups i no havent-hi esmenes, la petició de votació separada per part del Partit Popular..., farem dos votacions, si no hi ha inconvenient per part de la resta de grups; és a dir, votariem en primer lloc el punt 1 i el punt 2, i després la resta de punts, el 3 i el 4. Sí, ho fem així? (*Pausa.*)

Per tant, vots a favor del punt 1 i del punt 2?

Tres vots, del partit de VOX i el Partit Popular.

Vots en contra?

De la resta de grups: Socialistes i Units per Avançar, Junts per Catalunya, Esquerra Republicana, Comuns i la CUP, sí?

Per tant, queden rebutjats aquests dos primers punts.

I ara votem el punt 3 i el punt 4 d'aquesta proposta.

Vots a favor?

Del grup proponent, de VOX.

Vots en contra?

Del Grup Socialistes i Units per Avançar, Junts per Catalunya, Esquerra Republicana, Comuns i la CUP.

Abstencions?

Dos abstencions, del Grup Popular.

També queden rebutjats aquests dos punts.

Proposta de resolució sobre la protecció de l'Olla del Rei, de Castelldefels

250-00456/15

I passem ara al darrer punt d'aquesta comissió, que és la proposta de resolució sobre la protecció de l'Olla del Rei, de Castelldefels, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. I per defensar la posició d'aquesta proposta de resolu-

ció té la paraula el seu diputat, el senyor Jordi Albert. Quan vulgui, té la paraula per un temps..., dos minuts, una mica més, però dos minuts, si us plau.

Jordi Albert i Caballero

Bé; gràcies, president. Doncs sí, presentem avui una proposta de resolució respecte a l'Olla del Rei, que és un espai de Castelldefels. Castelldefels, que és una és una ciutat que té moltes amenaces longitudinals, com ja sabem tots: des de la proximitat de l'aeroport, com també la travessen diverses carreteres de la xarxa viària, com també altres vies ferroviàries. Per tant, Castelldefels, que és una ciutat que podem dir que està que està molt travessada per moltes infraestructures.

I per aquest motiu l'Olla del Rei és un d'aquests espais d'alt valor ecològic. De fet, l'Olla del Rei està reconeguda com a zona humida. És un espai que forma part dels terrenys que actualment ocupa la UPC, i, d'altra banda, sempre l'ajuntament ha estat qui hi ha invertit per tal de millorar les seves condicions. De fet, l'Olla del Rei és un espai on hi nidifiquen diverses aus. Actualment són aus que ocupen aquest espai i que no en poden ocupar un altre, perquè al final han fet de l'Olla del Rei la seva casa. Però, d'altra banda, també hi ha diverses espècies vegetals que no tenen proliferació en altres àmbits i que, en canvi, en aquest espai de l'Olla del Rei han trobat el seu desenvolupament.

De fet, és un espai que també està molt transitat per la població, està dins de trama urbana, i, per tant, des d'aquest punt de vista, és una altra de les grans amenaces que també té, que és que és un espai, doncs, on hi passa molta gent del municipi. Hi ha una plataforma que s'ha constituït, la plataforma Salvem l'Olla del Rei, que ja fa molts anys que està reivindicant les inversions necessàries.

I, per tant, aquesta proposta de resolució el que busca és precisament dotar aquest espai de la protecció necessària. Està inclosa a la ZEPA, i, per tant, el primer punt de la proposta de resolució és definir i implementar els instruments de protecció a la zona especial de protecció d'aus i la proposta de llocs d'importància comunitària – LIC–; per tant, la implementació de la ZEPA i la LIC.

D'altra banda, també portar a terme totes les actuacions que es deriven d'aquesta implementació; impulsar actuacions, les actuacions necessàries de neteja de residus, manteniment i conservació de l'espai. I també dos punts més: un, per millorar la qualitat de l'aigua, instar l'Agència Catalana de l'Aigua a portar a terme les actuacions necessàries per garantir la qualitat de l'aigua a l'Olla del Rei, i, finalment –i aquí és on pren especial rellevància també la plataforma Salvem l'Olla del Rei–, cercar fórmules participatives de custòdia del territori amb l'objectiu d'implicar entitats locals en la cura, gestió i dinamització de l'entorn. I, per tant, que hi hagi aquesta mirada també global i comunitària respecte a la defensa d'aquest espai que volem preservar, aquest espai que és imprescindible i que és d'alt valor ecològic, com és el de l'Olla del Rei.

Per tant, des d'aquest punt de vista, el que nosaltres demanem com a Esquerra Republicana és que es facin totes les accions necessàries per preservar-lo. I, d'altra banda, no volem obviar tampoc que hi han hagut vessaments descontrolats d'aigües residuals que fan que el seu estat empitjori dia a dia. Per tant, també urgència en les diferents actuacions que s'han de dur a terme per part tant de l'ACA com també de la resta d'administracions i també de la seva propietat, de la UPC, que també volem posar damunt de la taula la necessitat que també s'impliqui en la millora d'aquest espai natural.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Hi ha un grup parlamentari que ha presentat esmenes, el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. I, per defensar les esmenes, el diputat, el senyor José Ignacio Aparicio, té la paraula.

José Ignacio Aparicio Ciria

Molt bé, moltes gràcies. Venint, la proposta de resolució, d'Esquerra Republicana, pensava que també hi posarien canviar el nom de «l'Olla del Rei» per no deixar-li al rei ni l'olla... (*L'orador riu.*) Però bé, ens centrarem en els punts que hi han posat.

En primer lloc, voldria posar en valor la proposta que avui es porta a debat. El grup parlamentari proposant demostra una sensibilitat necessària i compartida per a la preservació dels espais naturals dins del nostre territori, especialment en entorns urbans tan fràgils i valuosos com el que parlem ara, de l'Olla del Rei, de Castelldefels.

Aquest espai representa no només un pulmó verd dins de la trama metropolitana, sinó també un connector ecològic, com s'ha dit, fonamental entre el mar i la muntanya, entre la ciència i la natura. Per això donarem suport al punt primer de la proposta, que fa referència a la protecció legal i efectiva de la ZEPA i la LIC. El consorci dels espais naturals protegits del delta del Llobregat ja treballa en aquesta línia, i el pla de gestió que s'està redactant ha de ser una eina clau per ordenar els usos, protegir la biodiversitat i garantir els recursos per fer-ho possible.

Pel que fa al segon punt, sobre la delimitació i la senyalització, proposem una modificació per incorporar un pla de senyalització participat amb l'ajuntament i la UPC. Creiem que la senyalització no només ha de ser informativa, sinó també educativa, interpretativa i sobretot pedagògica.

Respecte al tercer i quart punts, ens abstindrem. Cal tenir en compte que l'Olla del Rei no està reconeguda com a massa d'aigua ni com a domini públic i hidràulic, definits al pla de gestió del districte de la conca fluvial de Catalunya. Per tant, les competències sobre el sanejament i la qualitat de l'aigua recauen en part sobre les administracions, com l'Ajuntament de Castelldefels o l'Àrea Metropolitana de Barcelona, i caldrà un treball coordinat i rigorós que tindrà com a referència el pla integral de sanejament que es redactarà abans del 2026.

I, finalment, celebrem plenament el cinquè punt. Compartim la voluntat d'incorporar fórmules de custòdia del territori amb entitats locals, com la plataforma Salvem l'Olla del Rei i la UPC, que coneixen i estimen aquest espai igual que nosaltres. La seva implicació pot ser clau per garantir una protecció efectiva amb mirada de futur i compromís ciutadà.

Per tant, moltíssimes gràcies per aquesta proposta de resolució. I avancem junts per fer una Olla del Rei que sigui un exemple de natura viva, protegida i compartida. Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Ara seguim l'ordre previst. Per fixar la posició del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, la seva diputada, la senyora Mercè Esteve i Pi. Quan vulgui, té la paraula.

Mercè Esteve i Pi

Gràcies, president. Bona tarda a tothom. Avui soc aquí com a diputada del territori, com a alcaldessa del municipi veí, que som de Begues; per tant, del municipi de Castelldefels, poble veí. Doncs sí, l'Olla del Rei és un gran espai natural format a partir d'una bassa de laminació creada en uns terrenys que va adquirir en el seu dia l'Incasòl, qualificats d'equipaments pel pla general del 76, i format per un conjunt de maresmes, llacunes, boscos de ribera i prats humits.

Aquest sistema rep les aigües a través de la Corredora Mestra de Castelldefels, i en els seus orígens presentava una doble funció: canalitzar les avingudes provinents de les rieres i corredores del vessant sud del Garraf, i facilitar la recàrrega de l'aquífer profund del delta del Llobregat en la seva part més superficial.

L'estany de l'Olla del Rei representa a dia d'avui la massa d'aigua més gran del terme de Castelldefels –evidentment, si n'excloem el canal olímpic–, i al llarg

d'aquests anys ha anat evolucionant de manera espectacular, fins al punt d'allotjar espècies molt representatives d'aus, de rèptils, d'invertebrats o de plantes. Per això, l'any 2013, l'elevada riquesa ornítica i la presència de determinades espècies d'interès van propiciar la inclusió de l'estany de l'Olla del Rei en l'inventari de les zones humides de Catalunya, amb la qual cosa l'estany va quedar genèricament protegit per la Llei d'espais naturals 12/1985.

Recentment, i a través de la carta d'emplaçament emesa al Govern espanyol per part de la Comissió Europea, aquests terrenys s'han vist amenaçats per la manca de protecció dels ecosistemes del delta del Llobregat. I és per això que des de Junts per Catalunya considerem necessari que com a mínim es duguin a terme una sèrie d'actuacions.

En primer lloc, la descatalogació de les zones urbanitzables de tot l'àmbit de l'Olla del Rei; la preservació íntegra de la coneguda com a «ela de l'Olla del Rei», que és el conjunt de l'espai natural més enllà de l'estany; garantir les inversions per a la recuperació de la qualitat de les seves aigües i evitar inundacions als barris Marisol, Can Bou i Gran Via Mar.

També assegurar la correcta sortida al mar de la Corredora Mestra, construint una estació de bombeig, i adequar l'estació elevadora d'aigües grises i, sobretot, també la construcció de canonades segures. La declaració també de l'Olla del Rei com una massa d'aigua per part de l'ACA i que aquesta es responsabilitzi de la seva qualitat.

I, per finalitzar, entre moltes altres qüestions, la reparació mediambiental i la recuperació de zones malmeses amb la retirada de tota la runa i escombraries de la zona humida.

Com he dit, entre moltes altres qüestions, però..., per això... I, evidentment, des de Junts per Catalunya hi votarem a favor.

Moltíssimes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. Ara és el torn del Grup Parlamentari del Partit Popular. Té la paraula el diputat senyor Manuel Reyes i alcalde de Castelldefels. Quan vulgui, té la paraula.

Manuel Reyes López

Gracias, presidente. Con relación a esta propuesta de resolución sobre la protección de la Olla del Rei, participo hoy tanto como diputado como como alcalde de la ciudad afectada. Fui yo, precisamente, como alcalde, quien firmó la petición de solicitud de declaración de la zona ZEPA en noviembre del año 2023, representando al gobierno de coalición de Partido Popular y SOM Castelldefels, conjuntamente con el Instituto Catalán de Ornitología, con la plataforma Salvem l'Olla del Rei y con las entidades vecinales de Castelldefels.

Fue, por tanto, en noviembre del 2023 cuando mi gobierno solicitó a la Generalitat de Catalunya la declaración de zona ZEPA. Y, en paralelo, constituimos una comisión de trabajo Generalitat-UPC-Incasòl-Ayuntamiento de Castelldefels, donde recientemente también se ha incorporado el Canal Olímpico. Trabajamos para proteger y preservar ese espacio genuino, y conseguimos que en julio del año pasado el Govern en funciones declarase esa zona ZEPA como primera zona ZEPA urbana de Cataluña, una muy buena noticia para el territorio y una muy buena noticia para los intereses de la ciudad y de los municipios del entorno.

Es cierto que ha pasado un año, la comisión de trabajo sigue avanzando, pero no es menos cierto que hacen falta más recursos, que hace falta ponerse de manera decidida a solucionar los problemas que tenemos de vertido de aguas contaminadas en ese espacio natural. Y, por tanto, nos sumamos a la petición de otros grupos, que aplaudimos la medida y que traigan hoy esta propuesta de resolución cuando otros llevamos ya tiempo impulsándolo, para que la Generalitat de Catalunya ponga esos

recursos tan necesarios para proteger tanto la biodiversidad como la fauna y la flora que tenemos en ese espacio tan importante de la ciudad de Castelldefels.

Pero la propuesta de resolución además ponía en valor otros temas y otras amenazas: el *pla* de Ponent y la ampliación del aeropuerto. «No» al *pla* de Ponent, que también es una afectación importante en el territorio que destruiría el conector del parque agrario con el parque natural del Garraf. Y quiero también decir, como alcalde y como diputado, aquí, en sede parlamentaria, «no» a la ampliación del aeropuerto del Prat. Independientemente de los colores políticos, yo siempre digo que tenemos que defender a nuestros vecinos, y con respeto a mi partido, con el cual comparto muchos valores, mi posición es contraria a la ampliación del aeropuerto del Prat.

Eso sí, me gustaría remarcar que en este plenario, o en estos plenos, semana tras semana se traen muchas mociones, muchas mociones donde se dice con la boca pequeña «no» a la ampliación del aeropuerto. Las mociones saben todos ustedes que no son de obligado cumplimiento por parte del Gobierno. Y, por tanto, yo les pido a esos partidos que traen mociones con la boca pequeña aquí, a la sede parlamentaria, que ejecuten el poder real no con mociones, sino con acciones.

Por tanto, aquellos diputados, especialmente interpelo a los diputados de Comuns, de Sumar, que dan soporte al Govern de Illa y al Gobierno de Pedro Sánchez, compartiendo el Consejo de Ministros de Pedro Sánchez..., si realmente quieren la no ampliación del aeropuerto, lo que tienen que hacer es levantarse de las poltronas de los ministerios y pasar de las mociones a las acciones.

Por tanto, «no» a la ampliación del aeropuerto, «no» al *pla* de Ponent y «sí» a poner recursos para salvar la Olla del Rei.

El president

Gràcies, diputat i alcalde. Ara és el torn del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, la seva diputada i portaveu, la senyora Mónica Lora Cisquer. Quan vulgui.

Mónica Lora Cisquer

Bé, per posicionar-nos com a grup. Després sí que demanaré votació separada, perquè farem dos blocs.

Bé, l'Olla del Rei és un estany artificial construït l'any 98 com a sistema de drenatge per gestionar les aigües pluvials i evitar inundacions, un espai vinculat al campus de la Universitat Politècnica de Catalunya. I dic això també perquè sí que m'han informat els veïns..., d'ençà de veure aquesta proposta vaig estar parlant amb veïns i simpatitzants que tenim també allà al municipi, i sí que ens comunicaven, per exemple, que ara hi ha, fa setmanes, una plaga de mosquits que impedeix precisament tenir les finestres obertes de les aules i les llars, inclús, que hi ha a prop, de tal forma... Dic això perquè ens podem trobar que, amb algunes restriccions, les seves restriccions, es pot bloquejar la gestió de plagues, de neteja o inclús d'intervencions d'adequació d'aquest espai per estar, precisament, a l'empara de ser una zona ZEPA.

Nosaltres no negarem l'evidència. És una zona humida, artificial i, evidentment, s'hi han anat colonitzant espècies de fauna i flora, però, clar, no té un valor ecològic natural d'origen. Per això considerem que aquest espai d'ús social, d'ús educatiu i urbà hauria de poder gestionar-se de forma més flexible.

No obstant, l'han inclòs a la zona ZEPA, com ara explicava. Per què? Jo crec que, inclús escoltant la intervenció del Grup del Partit Popular, ha sigut bastant clar, eh? Jo crec que s'evidencia que és un fort obstacle per convertir-ho precisament en un impediment en l'operativa del tema de l'aeroport i també per a alguns projectes del desenvolupament de Castelldefels. I això ho dic perquè inclús en aquesta proposta, a l'exposició de motius, es recull la referència de l'aeroport com una amenaça mediambiental.

I després ens trobem –que és el que no podem passar per alt– que, sota el paraigua de la seva defensa de la biodiversitat, veiem que s'amaga una restricció des-

proporcionada que posa en risc precisament l'activitat agroalimentària, el desenvolupament econòmic de Castelldefels, del Baix Llobregat, i també l'operativa de l'aeroport. I nosaltres, ho hem dit moltes vegades, no estem... O sigui, nosaltres estem a favor de conservar la natura, i és evident que cal prendre mesures de protecció, però considerem que Catalunya no necessita més espais ZEPA perquè, la veritat, a dia d'avui el que ens trobem a Catalunya és que hem assolit gairebé un rècord mundial en la quantitat de territori que tenim a dia d'avui declarat ZEPA, no? Més d'un quart del nostre territori està protegit i, en canvi, doncs, veiem com es redueixen les explotacions agràries. De fet, més de tres mil explotacions agràries han desaparegut en els darrers cinc anys a Catalunya, i és una autèntica barbaritat.

I anunciar que els punts 1, 2 i 5 els votarem en un bloc, i, després, el 3 i el 4 en un altre.

Gràcies. Bé, resto a l'espera també de les esmenes, a veure què diuen...

El president

No sé si... Gràcies, diputada. Ara és el torn del Grup Parlamentari de Comuns i, en el seu nom, el portaveu, el diputat Lluís Mijoler. Quan vulgui, té la paraula.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, president. Bé, agrair molt la proposta que es porta, perquè és una oportunitat per debatre no només sobre l'Olla del Rei, és evident, no?; aquí hi ha un transfons que té a veure amb com afrontem aquest equilibri necessari entre una ciutat, una trama urbana, al bell mig de la nostra àrea metropolitana, i uns espais naturals, espais naturals que, evidentment, han d'estar protegits. Per tant, des dels Comuns, evidentment, donem suport i volem contribuir, també, a reforçar-la.

És un espai clau, com deia. És una amenaça inacceptable, el que pateix l'Olla del Rei. És un espai que acull més de cent cinquanta espècies d'ocells, moltes d'elles protegides per normativa europea, i, malgrat tot això, encara avui continua sent sòl urbanitzable. És una irresponsabilitat col·lectiva que cal corregir. És el que avui estem començant a fer, si ens ho prenem seriosament.

La pressió europea, a més, ens obliga a actuar. L'Olla del Rei no només té valor local per a Castelldefels o no només té valor local per al delta del Llobregat, no només té valor local per a la comarca del Baix Llobregat; forma part d'un sistema ecològic molt més gran, aquest delta del Llobregat. I, com sabem, el delta està sota vigilància directa de la Comissió Europea. El 2021, Europa ens va enviar una carta d'emplaçament per advertir que la protecció dels ecosistemes deltaics era insuficient, que no s'havien pres totes les mesures adequades i que aquelles que s'havien pres no havien donat els resultats esperats. Per tant, aquelles pressions derivades de les ampliacions del port i l'aeroport havien tingut aquest impacte, que és greu i sostingut, sobre els hàbitats i les espècies.

Aquesta carta no és una recomanació amable, és una interpellació jurídica i política a l'Estat i a la Generalitat perquè actuïn amb responsabilitat i coratge. I per què dic això? Perquè amb la protecció no n'hi ha prou. Perquè la Ricarda està inclosa dins d'aquest lloc d'importància comunitària del delta del Llobregat, està protegida, sí, com volem que estigui protegida l'Olla del Rei, però també està amenaçada.

Diversos informes científics, com el realitzat pel grup d'ecologia d'aigües dolces de la Universitat de Barcelona, coordinat pel doctor Narcís Prats i pel professor Joan Pino, de la UAB, ho deixen clar: l'ecosistema de la Ricarda és únic i no pot ser reproduït en cap altre lloc del delta, de la mateixa manera que l'ecosistema de l'Olla del Rei és únic i no pot ser reproduït en cap altre lloc del delta. Parlem de sistemes amb valors ecològics, hidrològics i paisatgístics que són irrepetibles.

Per això avui abans he dit que guardaria algunes de les intervencions que s'han fet en la compareixença; guardaré també les d'aquesta moció dels diputats i diputades que avui han parlat. Ho hem de dir molt alt i molt clar: no es pot xuclar i beure ahora; no es pot parlar de sostenibilitat mentre es promou una infraestructura que

anulla els propis compromisos ambientals. I no és només una qüestió científica, no és només una qüestió simbòlica; és una qüestió de credibilitat institucional. No podem dir que volem protegir el delta mentre mantenim viva una proposta com és l'ampliació de l'aeroport, que afectaria greument la seva funcionalitat ecològica.

Per això, des dels Comuns evidentment donem suport a aquesta proposta d'Esquerra Republicana perquè, com deia, protegir l'Olla del Rei no és només salvar un espai local, és una oportunitat de redefinir la relació entre la natura i l'àrea metropolitana.

Y, por último, déjame que te conteste (*rialles*), querido compañero de delta, Manuel Reyes. Els Comuns hem defensat aquí al Parlament i hem defensat al Govern i hem defensat al Congrés dels Diputats la defensa del delta del Llobregat i, per tant, el nostre posicionament clar contra l'ampliació de l'aeroport. Fins al punt que, et recordo..., quan va visitar la vicepresidenta Yolanda Díaz el delta del Llobregat i va fer una roda de premsa dient que s'oposava a l'ampliació de l'aeroport, va ser el dia següent quan el president Pedro Sánchez va dir que abandonaven aquesta ampliació de l'aeroport, que malauradament ha estat represa de nou pel Govern d'Illa.

Però estem segurs, i així ho va dir i ho va posar de manifest el ministre Ernesto Urtasun..., ens oposem a aquesta ampliació de l'aeroport, ho farem fermament, com deia també, des del Govern de l'Estat, i ho farem també, des de la nostra capacitat, en la mesura que sigui possible, també contra el Govern de la Generalitat. Per tant, postureig ambiental, zero.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. I ara, per finalitzar les intervencions, és el torn del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular, el seu portaveu, Dani Cornellà. Quan vulgui, té la paraula.

Dani Cornellà Detrell

Sí, gràcies. Bé, només dir que donarem suport a la proposta que presenten en aquest cas. Compartim plenament les propostes que fan i els valors que es volen defensar en aquest espai tan necessari en una zona com Castelldefels. Per tant, res més que això.

És una bona proposta. Els cinc punts que proposen els compartim plenament. Per tant, tindran el nostre vot.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Per fixar la seva posició sobre les esmenes, intentem un parell de minuts... Senyor diputat Jordi Albert, quan vulgui.

Jordi Albert i Caballero

Gràcies, president. Ja veig, per la seva gestualitat, que diu: «Acoti's a les esmenes i no trigui gaire en el debat.»

Sobre les esmenes, no les acceptem. Sí que vull agrair a la diputada Zapata i també al diputat José Ignacio Aparicio la seva predisposició a la negociació i a poder treballar una possible transacció, però hi havia dos motivacions principals.

La primera era que vostès esmenen la retirada de la ZEPA i la LIC com a element principal. Per nosaltres això és un element troncal. I, per tant, des d'aquest punt de vista, l'aplicació d'aquesta ZEPA directament, tal com s'ha exposat abans, una ZEPA que va impulsar Esquerra Republicana des del Govern i que va aconseguir Esquerra Republicana des del Govern i que va aprovar en la darrera sessió del Govern en funcions d'Esquerra Republicana..., i, per tant, crec que és l'element clau per tal d'aconseguir la protecció d'aquest espai.

I, d'altra banda, la qüestió de la massa d'aigua, no? Nosaltres considerem que l'ACA ha de tenir un major compromís respecte a la millora de la qualitat de l'aigua

de l'Olla del Rei. És essencial per tal de que la biodiversitat que actualment hi té cabuda es pugui mantenir. Al final, sí que és cert que és un espai artificial, però és un espai que actualment s'ha naturalitzat i, per tant, és un espai que és la llar de moltes espècies vegetals i de moltes aus, com ja s'ha dit anteriorment, més de cent cinquanta espècies, però, a més, amb nidificació i, per tant, amb un valor ecològic inqüestionable. I, per tant, des d'aquest punt de vista no podíem arribar a l'acord.

D'altra banda, només destacar que l'alcalde de Castelldefels ha fet una intervenció com si estigués al plenari, semblava més aviat que estava preparant-se un gran vídeo per poder fer-ne difusió a xarxes. Però, en qualsevol cas, veurem si l'alcalde que diu «no» a l'ampliació de l'aeroport la setmana vinent vota «no» a l'ampliació de l'aeroport, perquè dubto..., perquè, de moment, fins ara no ha votat «no» a l'ampliació de l'aeroport en cap moment.

El president

No entrem en debat, si us plau, que no fos... *(El presidentriu.)* Fem..., permetin-me que condueixi... *(Andrea Zapata Alfonso demana per parlar.)* Sí...

Andrea Zapata Alfonso

No, pel tema de les votacions. Per demanar per separat l'1 i el 5, si pot ser.

El president

Sí, és el que volia plantejar. De les diferents intervencions que hi han hagut, entenc que votaríem per separat l'1, 2 i 5. És així? *(Veus de fons.)* No?

Andrea Zapata Alfonso

Nosaltres necessitaríem votar per separat l'1 i després el 5. És a dir, 1, 2 i 5 junts, no.

El president

(Remor de veus.) No, un moment... Un moment, permetin-me. Per separat l'1, per separat el 5, interpreto? *(Veus de fons.)* I el 3 i el 4 sí que es poden votar conjuntament? *(Veus de fons.)* Doncs un moment; un moment, si us plau. Anem per acabar, si us plau. Ja sé que estem tots i totes cansats, però anem per fer..., votar.

Votarem en primer lloc el punt número 1. Aquí no hi ha..., bé, tal com està, no s'han acceptat les esmenes. Per tant, votem el punt 1 tal com estava redactat en la proposta de resolució.

Per tant, demano: vots a favor?

Socialistes i Units per Avançar, Esquerra Republicana, Junts, el Partit Popular, els Comuns i la CUP.

Vots en contra?

Un vot en contra, del partit de VOX.

Votem el punt número 2.

Vots a favor?

Esquerra Republicana, Junts per Catalunya, el Partit Popular, Comuns i la CUP.

Vots en contra?

Un vot en contra, de VOX.

Abstencions?

I 5 abstencions, del Grup Socialistes i Units per Avançar.

Votem ara els punts 3 i 4 conjuntament, sí? Com a mínim ens n'estalviem una; 3 i 4 conjuntament.

Vots a favor?

Esquerra Republicana, Junts per Catalunya, Partit Popular, Comuns i la CUP, i VOX.

Vots en contra?

Abstencions?

Cinc abstencions, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

I ara votem el punt número 5 d'aquesta proposta.

Vots a favor?

Tots els grups parlamentaris menys...

Vots en contra?

Menys el vot en contra del Grup Parlamentari de VOX.

Molt bé. Doncs no havent-hi més assumptes... (*Remor de veus.*) Un moment, deu segons. Abans d'aixecar la sessió, informar-los..., ara que ja tenim els dies dels plens, podem establir els dies de les comissions d'aquesta Comissió de Transició Ecològica. La propera comissió serà el dia 17 de setembre. Això els hi passarem a tots els grups, però, més que re, per si..., a efectes d'agenda, doncs, que ja ho sàpiguen. A l'octubre serà el 15, al novembre serà el 12 i al desembre serà el 10. Per tant, que sàpiguen que la propera Comissió de Transició Ecològica serà el dia 17.

Desitjar-los..., tenim encara molts dies que ens veurem, però desitjar-los com a comissió que vagi molt bé.

S'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a tres quarts de set del vespre i dos minuts.